OFFICE OF THE ...
4 NOV 19'8
MADRAS

ஜனோபகாரி.

(JANOPAKARI)

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."—திருக்குறள்.

புஸ்தகம் 3. Vol. III. | காளயுக்தி௵ புரட்டாசி௴, SEPTEMBER, 1918. | சஞ்சிகை 9. No. 9.

Progress of the World

பிரபஞ்சப்போக்கு.

மேய்ச்சல் தரைகள்.

நமது மாகாணத்தில் கால்நடைகள் மேய்வதற்காகப் புறம்போக்கு நிலங்களில் கொஞ்சம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பது வெளிப்படையான விஷயம். இம்மேய்ச்சல் தரைகள் எவ்வளவு அத்தியவசியமென்பது நாம் கூறாமலே விளங்கும். நம்முடைய சரீரம் சௌக்கியமான நிலைமையிலிருப்பதற்கு எப்படி நல்ல காற்றோட்டமும், உலாவுதலும் அவசியமோ, அப்படியே கால்நடைகளுக்கும் அவை மிகவும் அவசியமானவை. கால்நடைகளைக் கட்டுத்தரையிலேயே யிருக்கும்படி செய்தால், அதனால் அவைகளுக்குப் பல கெடுதிகள் சம்பவிக்கின்றன. அவைகளுக்கு எவ்வளவு புஷ்டி தரக்கூடிய உணவுகளை நாம் கொடுத்தாலும், நாளுக்குநாள் அவை உடல் மெலிந்துபோவதை நாம் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணலாம். ஆகவேதான், கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் தரைகளின் அவசியத்தை ஜனங்கள் பல காலங்களுக்கு முன்னமாகவே உணர்ந்து, அவ்வப்போது நடக்கும் ஜமாபந்தி காலங்களில் போதியவளவு மேய்ச்சல்தரைகளைக் கிராமத்தில் பொதுவாகப் புறம்போக்கு நிலங்களில் விடும்படி கேட்டுவந்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நடப்பது உண்டு. உதாரணமாக: 1909—10-ம் வருஷங்களில் தஞ்சாவூர் முதலான ஜில்லாக்களில் இவ்விஷயமாய்ப் பலத்த முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆதலால், மேய்ச்சல் தரைகளின் அவசியத்தைப்பற்றி ஜனங்கள் இவ்வாறு உணரும்போது, கவர்ன்மெண்டார் மேய்ச்சல் தரைகளினால் கால்நடைகளின் அபிவிருத்தியானது பலதுறைகளிலும் பாதகமடைந்து வருகின்றதென்றும், அவை ஒன்று கூடுவதனால் தாழ்வான பிறப்புள்ள கால்நடைகளே உண்டாக ஹேதுவாகின்றதென்றும் கூறுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாய் கவர்ன்மெண்டு உத்தரவில் காணப்படும் விஷயமாவது :—

"மேய்ச்சல் தரைகளுக்காக ஏராளமான தரிசுநிலங்களை ஒதுக்கிவைப்பது இக்கால நிலைமைக்கு ஒத்ததாக இல்லை. இது கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்குச் சரியான மார்க்கமன்றென்று கவர்ன்மெண்டார் கருதுகிறார்கள். 1871-ம் வருஷத்தில் நடந்த கால்நடைக் கமிஷனும், பொது மேய்ச்சல் தரைகளால் கால்நடைகளுக்குள் தொற்றுவியாதிகள் பரவ ஹேதுவாகின்றதென்று கூறியுள்ளது."

இன்னும் இதற்கு ஆதாரமாக 1888-ம் வருஷத்திய வியவசாயக் கமிஷன் ரிபோர்ட்டிலும் பின்வருமாறு குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

"பொதுவான இடத்தில் கால்நடைகள் வந்துசேரும் வழக்கம் இருக்கும்வரை, கால்நடைகள் க்ஷீணித்துக்கொண்டேதான் வரும். இதனால், மிகவும் கீழ்த்தரமான காளைகள்தான் உண்டாகும். நல்ல வம்சமில்லாத காளைகள் எந்தக் கிடாரியுடனும் கலந்துவிடக்கூடும். மேய்ச்சல் தரைகளில் வயிற்றுக்கில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் கால்நடைகள் கூடிக்கலக்கிற வரையில், நல்ல இனமுள்ள மாடுகள் உண்டாவது கஷ்டம்; தொற்றுவியாதியும் அதிகப்பட ஹேதுவாகும். எவனும் சிறந்த கால்நடைகளை வைத்திருக்கமுடியாது."

வியவசாய இலாகா டெப்டி டைரெக்டர் மிஸ்டர் ஸாம்ஸன் சென்னை இராஜதானியின் கால்நடைகளைப்பற்றிச்செய்துகொண்டிருக்கும் ரிபோர்டில் கூறப்பட்டுள்ளவிஷயம் வருமாறு:-

"நோயுள்ளவும் நோயில்லாதவுமான கால்நடைகள் மேய்ச்சல் தரைகளில் ஒன்றுசேர்வதனால், அவை நாளாவட்டத்தில் க்ஷீணித்துவர ஹேதுவாகின்றது. இதனால் பல கெடுதிகள் நேரிடுகின்றன.

இதுவுமன்றி, 1906-ம் வருஷத்தில் கலெக்டர்களுள் பலரும் மேய்ச்சல் தரைகளைப்பற்றி யோசித்ததில், அவை கூடாவென்றே அவர்களுள் பெரும்பான்மையோர் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

மேய்ச்சல் தரைகளின் மூலமாய்க் கால்நடைகளை அபிவிருத்திசெய்வது பலதுறைகளிலும் கெடுதல்களை விளைவிக்கக்கூடியதாயிருப்பதால், அவைகளை வீடுகளிலேயே கட்டிவைத்துத் தீனிப்போடவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றது. அவ்விதமே கால்நடைகளைச் சொந்தக்காரர் வீடுகளிலேயே கட்டிவைத்துத்தீனிப்போடுவது சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் பலனாக நல்லதென்று கருதக்கூடுமாயினும், அது சிறந்த முறையன்று. மாடுகள் கட்டுத்தரையிலேயேயிருந்து அவைகளுக்கு நாம் எவ்வளவு புஷ்டியான தீனியைக் கொடுத்தாலும், அவை நாளுக்குநாள் மெலிந்துபோமென்று முன்னமேயே கூறினோம். கால்நடைகள் தினந்தினம் கொஞ்சநேரமாவது கட்டுத்தரையைவிட்டு வெளியிற்போய் உலாவிவந்தால்தான், அவை கொஞ்சம் தெளிவுற்றிருக்கும்; நல்லகாற்று சுவாஸிக்க இடமேற்படும். ஆகையால், கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் தரைகள் மிகவும் இன்றியமையாதனவென்பதை நாம் வற்புறுத்திக்கூறுவது அவசியமாகும். இவ்விஷயமாய் இராஜாங்கத்தார் திருப்திகரமான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

மைசூரில் கூட்டுறவு முயற்சி.

ஸமீபத்தில் மைசூர் சம்ஸ்தானத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் குறித்த ஒரு ரிபோர்டானது ரெஜிஸ்டிராரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் சில முக்கியமான விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களை மேற்பார்வை பார்ப்பதற்காகச் சம்பளத்தை அபேக்ஷிக்காமலேயே கௌரவத்திற்காக உழைக்கும் சூபர்வைஸர்களைச் சம்ஸ்தான அதிகாரிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களின் மொத்தம் 56 பேர். ஒரு ஸூபர்வைஸர் ஒரு தாலூகாவின் சங்கங்களை மேற்பார்வை பார்ப்பார். இவர்கள் சுயநலத்தைக் கருதாது பொதுநன்மைக்கென்றே உழைத்துவருவதை நாம் பாராட்டவேண்டும். அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம்போகும் தினம் ஒவ்வொன்றுக்கும், ஒவ்வொரு ரூ. வீதம்படிப்பணம் பெறுகிறார்கள். இவர்களுடைய கடமை என்னவெனில், புதிய கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தல், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நன்மையையும் அவசியத்தையும் ஜனங்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லல், சங்கங்களை மேற்பார்வை பார்த்தல் ஆகிய இவையாகும். சென்ற வருஷத்தில் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் படிப்பணம் ரூ. 8,400 ஆகும். நெசவுக்காரர்களின் நன்மையைக்கருதி அங்கு 23 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளின் அங்கத்தினர் 1,03

பேர்; மொத்தம் மூலதனம் ரூ. 58,875. சங்கத்தவர்களால் ரூ. 1,46,913 பெறுமானமுள்ள நூல்கட்டுகளும் சரக்குக்களும் வாங்கப்பட்டன. விலைபாயுள்ள மொத்தம் சரக்குகளின் பெறுமானம் ரூ. 1,39,984. இச்சங்கங்களில் ஒன்றிரண்டு தவிர, மற்றவை அவ்வளவு திருப்திகரமாக வேலை செய்யவில்லை. இதற்குக் காரணம், நெசவுக்காரர்களிடம் காணப்படும் துர்க்குணங்களேயென்று ரிஜிஸ்ட்ரார் கூறுகிறார். அவர்களுக்குக்கிடைக்கும் லாபமானது, சாவுகாரர்களால் பரிக்கப்பட்டுப்போகின்றது. இதைப்போக்குவதற்கான வழிகள் அங்குச் செய்யப்பட்டுவருக்கின்றன.

புறக்கடை சாதுபடி.

சென்ற வருஷம் நவம்பர் மாதம் சென்னைச் சட்ட சபையில் கனம் ஸ்ரீமான் சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்கள் வீட்டுப் புறக்கடைகளில் 25 ஸெண்டு விஸ்தீர்ணத்திற்குட்பட்டுச் சாதுபடிசெய்யப்படும் கறிகாய்கள், பழவகைகள் தவிர மற்றெல்லாவிதப் பயிர்களுக்கும் குறைந்தது ரூ. 1 தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்ற கவர்ன்மெண்டு உத்தரவை ரத்து செய்து, எவ்வளவு விஸ்தீர்ணத்திற்குப் பயிர் செய்யப்படுகிறதோ அதற்குமாத்திரம் தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானங்கொண்டுவந்தார். இத்தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கையில், கனம் மெம்பர்: இந்த இராஜதானியில் மொத்தம் 6, 973, 296 வீடுகளிருக்கின்றனவென்றும், இவைகளுள் பெரும்பாலான வீடுகளுக்கு 25 ஸெண்டுக்குக் குறைந்த புறக்கடைகளே யுள்ளனவென்றும், அவைகளுள் கேழ்வரகு முதலான உணவுப்பொருள்கள் சாதுபடி செய்துகொள்வது வழக்கமென்றும், 25 ஸெண்டுக்குக் குறைவான எந்த விஸ்தீர்ணத்திற்கும் 1 ரூபாய் தீர்வை விதிப்பது ஸாகுபடி செய்பவர்களுக்குப் பெரிய நஷ்டத்தை விளைவிக்கக்கூடுமென்றும், இன்னும் இவைபோன்றும் பல காரணங்களையும் மிகு தெளிவாக எடுத்துக்கூறினார். ஆனால், கடைசியில் இத்தீர்மானமானது தள்ளப்பட்டுப் போய்விட்டது. எனினும், இம்முறையை நன்கு பரீக்ஷித்து அவசியமிருப்பின் தேவையான சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்கப்படுமென்று கவர்ன்மெண்டு தரப்பில் அப்போது பதில் சொல்லப்பட்டது. இது சம்பந்தமாய் கவர்ன்மெண்டார் ஓர் உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த முறை 1327-ம் பசலியில், இந்த ராஜதானி முழுதும் அனுஷ்டானத்திலிருந்தது. இதற்கு முந்திய பசலியைவிட இதில் ரூ. 30,661 அதிகம் வசூலாயிருக்கின்றது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மட்டும் 34,567 ரூபாய் அதிகம் வசூலாயிருக்கின்றது. இந்த ஒரு ஜில்லாவில்மட்டும் இவ்வளவு அதிகம் வசூலானால், ஏழை ஜனங்கள் என் செய்வார்களென்பதை நாம் சிந்திக்கவும் வேண்டுமோ? பொருளாதாரநிலைமையில் ஏற்கெனவே பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் ஏழைகளுக்கு அதிகமான சிரமத்தைக் கொடுக்காமல், இவ்விஷயத்தில் தேவையான திருத்தங்களைக் கவர்ன்மெண்டார் செய்துகொடுப்பது அவசியமாகும்.

திருவாங்கூரில் ஆயுர்வேத வைத்திய முறையின் அபிவிருத்தி.

சென்ற மாதத்துச் சஞ்சிகையில் ஆயுர்வேத வைத்தியமுறையின் மேன்மையைப் பற்றியும், அது விஷயமாய்ச் சென்னைக் கவர்ன்மெண்டாரின் அபிப்பிராயத்தைப்பற்றியும் வெளியிட்டோம். இப்போது இம்முறையானது திருவாங்கூர் கவர்ன்மெண்டாரால் எவ்வாறு ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றதென்பதைக் குறிப்பிடுவோம்.

திருவாங்கூர் சம்ஸ்தானத்தில் ஆங்கிலவைத்திய முறையை அனுஸரித்த ஸ்தாபனங்கள் பல இருப்பினும், அவைகளுக்குக் கெடுதலில்லாமல் ஆயுர்வேத முறையை விருத்திசெய்ய ஏற்பாடு செய்துவருகிறார்கள். ஏற்கெனவே அங்கு ஸம்ஸ்தான அதிகாரிகளால் ஆயுர்வேத பாடசாலை ஒன்று நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. அதை விருத்திசெய்து அதன் மூலமாக ஆயுர்வேதத்தைப் பிரபலமடையச்செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. அவை: சுமார் 8 அல்லது 10 ஏக்கர் விஸ்தீர்ணமுள்ள ஒரு தோட்டத்தில் நாநாவிதமான மூலிகைகளைப்பயிரிட

வும், அதன் மூலமாய் ஆயுர்வேதம் கற்கும் மாணவர்களுக்கு அம்மூலிகைகளின் தன்மைகளைக் கற்பிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதனால் மாணவர்கள் பற்பல மருந்துச்செடிகளையும், அவற்றின் குணாகுணங்களையும் அறிய ஹேதுவாகும். ஆயுர்வேத முறைப்படி மருந்துகளைச் செய்ய ஒரு ஔஷதசாலை ஏற்படுத்தப்படும். பாடசாலையோடு ஒரு ஆயுர்வேத வைத்தியசாலையும் ஸ்தாபிக்கப்படும். இங்கு மாணவர்களுக்கு அனுபவபூர்வமாய்ச் சிகிச்சை முறைகள் கற்பிக்கப்படும். இந்தக் காலத்துக்கு ஏற்றபடி சரீர சாஸ்திரத்தை ஆயுர்வேத மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க அஸிஸ்டெண்டு ஸர்ஜன் பதவியிலுள்ள மேனாட்டு வைத்தியம் கற்ற ஒருவர் நியமிக்கப்படுவார். பாடசாலையை யொட்டி வைத்திய புஸ்தகங்களடங்கிய ஒரு சிறு புஸ்தகசாலையும் ஏற்படுத்தப்படும்.

இவ்விதம் ஆயுர்வேத வைத்திய முறையின் அபிவிருத்திக்காகத் திருவாங்கூர்கவர்ன்மெண்டார் செய்திருப்பதுபோல், நமது கவர்ன்மெண்டாரும் செய்ய முன்வருவார்களென நம்புகிறோம்.

Language Teaching in the Kindergarten.

By Mr. N. R. Kedari Rao, M.A. (Hons) L.T.

வாசகபாடம் சொல்லிக்கொடுக்கும் முறை.

சிறுவர்களுக்கு வாசிக்கச் சொல்லிக்கொடுப்பதைப் பார்க்கினும் மேலான நன்மை ஒன்றுமில்லை. “எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்” என்ற ஔவையார் வசனம் நமக்குத் தெரியாததன்று. ஞானக்கண்ணே கண்ணென்பர். மற்றதைப் புண்ணென்பர் பெரியோர். ‘எண்’ அதாவது கணித சாஸ்திரமும், ‘எழுத்து’ அதாவது வாசகம், காவியம், நாடகம், அலங்காரம் முதலிய சாஸ்திரங்களும் அறிவின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமாகும்.

சற்றுக் கவனித்துப் பார்த்தால், வசனத்தைப் படிப்பதனால் குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் நன்மைகளுள் இரண்டு முக்கியமானவையென்பது புலப்படும். முதலாவது: அரிய காவியங்களையும், இதிஹாஸபுராணங்களையும், மற்றும் பல பெரிய நூல்களையும் ஆராய்ச்சி செய்து அதனால் உண்டாகும் மனத்தேர்ச்சி. இரண்டாவது: தன் மனதிலிருக்கும் விஷயங்களைப் பிறர்க்குச் சொல்லும் திறமும், பிறர் மனதில் இருக்கும் விஷயங்களைத் தான் கிரஹித்துக்கொள்ளுதலும்.

இவ்விரண்டில், முதலில் சொல்லப்பட்ட கருத்து நிறைவேறுவது சுலபமான காரியமன்று. இடைவிடாது பல வருஷங்கள் படித்தால்தான், பெரியோர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ள அரும்பெருங் காவியங்களை வாசித்து அவற்றினின்றும் உண்டாகும் இன்பத்தை அநுபவிக்கலாம். இது நாளாவட்டத்தில் உண்டாகும் பலனேயன்றி, உடனே உண்டாகக் கூடியதன்று. ஆதலால், சிறுவர்களுக்கு வாசகம் சொல்லிக்கொடுப்பதால் உண்டாகும் தற்கால நன்மை என்னவென்றால், தன் மனப்போக்கைப் பிறர்க்கு அறிவிப்பதும், பிறர் மனப்போக்கைத் தான் அறிவதுமேயாம்.

இவ்விஷயமாய் நாலைந்து வயது குழந்தைகளுக்கு அரிச்சுவடி சொல்லிக் கொடுக்கும் முறையை நாம் முதலில் கூறி, அதன்பின் மற்ற வகுப்புக்களில் வாசகபாடத்தை எப்படி நடத்தவேண்டுமென்ற முறையையும் சுருங்கச் சொல்லுவோம்.

“அரிச்சுவடி சொல்லிக்கொடுப்பது ஒரு சிரமமான காரியமா?” என்று சிலர் பரிகாசமாய்ப் பேசுவார்கள். ஆனால், ஆழ்ந்து யோசிக்க: குழந்தைகளை உற்சாகப்படுத்தி, ‘கல்வி கற்பது கஷ்டமன்று; மனதுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதே’ என்று குழந்தைமன

துக்குத் தோன்றும்படி சொல்லிக்கொடுப்பது மிகவும் சிரமமான காரியமென்பது நன்கு புலப்படும்.

முற்காலத்தில் அ, ஆ, இ, ஈ முதலிய உயிரெழுத்துக்களையும், க், ங் முதலிய மெய்யெழுத்துக்களையும் உபாத்தியாயர் கறுப்புப் பலகையிலாவது, அல்லது மணற்குவியலிலாவது எழுதி அவற்றைப் பிள்ளைகள் படிக்கும்படி செய்வதுதான் முறையிலிருந்தது; பாலர் வகுப்பு முதற்கொண்டே அச்சுப் புஸ்தகங்களை உபயோகித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்விதம் முதலில் எழுத்துக்களை அறிந்தபின், சொற்களையும், பிறகு வாக்கியங்களையும் கற்பித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்பொழுதோ பாலர் வகுப்பில் அச்சுப் புஸ்தகங்களை உபயோகிப்பது சரியல்லவென்று தெரிகின்றது. அதற்குப் பதிலாக கறுப்புப் பலகையில் எழுத்துக்களைப் பெரியதாய் எழுதி அவற்றின் மூலமாய்க் கற்பிப்பதே உத்தமம் என்று புலப்படுகின்றது. பாலர் வகுப்பிலிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு அவ்வருஷம் முழுவதும் சுலபமான இரண்டு கதைகளையும், இரண்டு பாட்டுக்களையும் கற்பித்தல் போதுமானது. முதன்முதலில் கதைகளைச்சொல்லி, அவற்றினின்று வாக்கியங்களைச் சொல்லிக்கொடுத்து, பிறகு அவற்றினின்று சொற்களை வெவ்வேறாகப் பிரிக்கச் சொல்லிக்கொடுத்து, கடைசியாகத்தான் எழுத்துக்களைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்பது நவீன முறையாகும்.

அரிச்சுவடியைக் குழந்தைகளுக்குச் சுலபமாய்ச் சொல்லிக்கொடுக்கும் விஷயமாய்ப் பலர் பலவித அபிப்பிராயங் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படையான விஷயம். முன்னாளில் பழக்கவழக்கங்கள் எப்படியிருந்தனவென்பதை மேலே கூறியிருக்கிறோம். இக்காலத்தில் அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ள லாயி பேட்ஸ் (Lois Bates) என்பவர் ஒரு புது மாதிரி கண்டுபிடித்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். அதாவது: இரண்டுமூன்று எழுத்துக்களைக் குறித்து ஒரு கதையை உண்டுபண்ணி, அக்கதையில் வரும்விஷயங்களை இவ்வெழுத்துகளோடு சேர்த்து, அக்கதையைச் சொன்னவுடனே இந்த எழுத்துக்கள் நினைவுக்கு வரும்படி செய்வதாகும். ஆயினும், நமக்குத் தெரிந்தவரை இவ்விதம் சொல்லிக்கொடுப்பது சிறந்ததென்று தோன்றவில்லை. ஏனெனில், சொல்லப்படும் கதையும் அவ்வளவு விரும்பக்கூடியதாயிராது; குழந்தைகளும் கவனிப்பது கஷ்டம்.

இன்னொரு மாதிரி என்னவென்றால், அரிச்சுவடியிலிருக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்தும் ஒரு பதார்த்தத்தைப்போலிருக்கிறது என்று சொல்லி, அப்பதார்த்தத்தின் பெயரைச்சொன்னவுடன் குழந்தைகள் மனதுக்கு அவ்வெழுத்துக்கள் ஞாபகத்துக்கு வரும்படி செய்வதே. இம்முறையும் அவ்வளவு சிலாக்கியமானதன்று என்பது நமது அபிப்பிராயம்.

இன்னும் ஒருமுறை என்னவெனில், 'அ' என்ற எழுத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்கும்போது, அது முதலெழுத்தாய் வரும்படி அம்மி, அரிவாள், அணில் முதலிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி, அவற்றைப்படங்களிலும் காட்டி, அவ்வார்த்தைகளின் முதல் அசையைப் பன்முறையும் குழந்தைகளைத் தனியாய்ச் சொல்லச் சொல்லுவதேயாகும். இது மேற்கூறிய முறைகளைக்காட்டிலும் சிறந்ததென்றே புலப்படுகின்றது.

ஆயினும், கற்பிக்கும் விஷயத்தில் எம்முறையைக் கைக்கொண்டாலும் மாணவர் விஷயங்களைச் சுலபமாய் கிரஹித்துக்கொள்ளுதல் போதிக்கும் உபாத்தியாயரின் திறமையைப் பொறுத்திருக்கின்றது.

இனி, மற்றவகுப்புக்களில் வாசகபாடத்தை நடத்தும் முறை இவ்விதமென்பதைப்பற்றிச் சொல்லுவோம். கூடியவரையில் செய்யுட்களைப் பண்ணோடு பாடவேண்டும். சிறுவர்களுக்கு ராகம் தெரியாததனால், உபாத்தியாயர் முதலில் ஒருதரம் பாடி அதன்பின் பிள்ளை

களையும் அம்மாதிரியே பாடல்களை வாசிக்கச் சொல்லவேண்டும். ஆனால், வாசகபாடத்திலோ பிள்ளைகளை முதலில் வாசிக்கச்செய்து, அதற்குப் பின்தான் உபாத்தியாயர் வாசித்துக்காண்பிக்கவேண்டும்.

சாதாரணமாய் உபாத்தியாயர் தம் வகுப்புக்கு வந்தவுடன் பிள்ளைகளுள் ஒருவரை எழுந்திருக்கச்செய்து, அன்றைப்பாடத்தைப் படிக்கச்சொல்லவேண்டும். அவன் படிப்பதை மற்றவரெல்லோரும் கவனிக்கும்பொருட்டு, மற்ற பிள்ளைகள் புஸ்தகத்தை மூடிவைக்கச் சொல்லவேண்டும். இங்ஙனம் செய்தால், வாசிக்கும் பிள்ளை ஏதாவது பிழைசெய்தால் உடனே அதை மற்றவர்கள் கண்டுபிடிப்பது சுலபமாகும்.

புஸ்தகத்தைப்பார்த்து ஒரு பிள்ளை வாசிக்கும்போது, பலவிஷயங்களை நாம் கவனிக்கவேண்டும்: ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் கணீர்கணீர் என்று உச்சரிக்கும்படி செய்விக்கவேண்டும்; தம் வகுப்பில் உள்ளோர் எல்லோருக்கும் சுலபமாய்க் கேட்கும்படி உரக்க வாசிக்கச் செய்யவேண்டும். ஆயினும் உரக்க வாசிப்பதென்றால் கூச்சல் போடுவதன்று; ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் உள்ள மாத்திரையைக் கவனித்து வாசிப்பதுதான் முக்கியமானது. வாசிக்கும்பொழுது தனக்கும் பிறருக்கும் கருத்துநன்றாய் விளங்கும்படி வாசிப்பதே உத்தமம். சந்தர்ப்பத்தை அனுசரித்துக் குரலையும் மாற்றவேண்டும். கோபமாய்ப் பேசுமிடத்துக் கோபக்குரலோடும், சாந்தமாய்ப்பேசும்போது சாந்தமான குரலோடும் வாசிக்கவேண்டும். சோகரஸம் அதிகமாயிருக்கும் சமயத்தில் குரலைத் தாழ்த்தியும், உற்சாகம் அதிகமாய் இருக்குமிடத்துக் குரலைச் சற்று உயர்த்தியும் காட்டவேண்டும். கேள்வி கேட்குமிடத்தும், ஆச்சரியக்குறி இருக்குமிடத்தும் குரலைச் சற்றே ஏற்றவேண்டும். இதனாலன்றோ புஸ்தகத்தில் உள்ள சமாசாரம் முழுவதையும் ஒருவர் குரலிலிருந்தே அறிந்துகொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது? இக்காரணம் பற்றியே ஸம்ஸ்கிருதத்தில் வேத, சாஸ்திர, அத்தியயனங்களுக்கும், தமிழில் தேவாரம், திருவாசகம், ஆழ்வார் பிரபந்தம் முதலிய சைவ வைஷ்ணவ மத நூல்களுக்கும் ஸ்வரஞானம் இன்றியமையாதது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகையால், ஒவ்வொரு எழுத்தையும் நன்கு உச்சரித்து, சேர்க்கவேண்டிய வார்த்தைகளைச் சேர்த்தும், பிரிக்கவேண்டிய வார்த்தைகளைப் பிரித்தும், முற்றுப்புள்ளி (Full Stop) முதலிய குறிகள் இருக்குமிடத்து சமயோசிதமாய் நிறுத்தியும், வாசிக்கும் பாடத்தின் பொருள் தனக்கும் பிறருக்கும் நன்கு விளங்கும்படியாயும், பலரும் செவி சாய்த்துக்கேட்டு ஆனந்திக்கும்படியான இனிய குரலையும் குழந்தைகளுக்கு வாசிக்கக்கற்றுக்கொடுப்பதே உபாத்தியாயரின் முதற்கடமையாகும்.

இப்படி இனிமையாய் வாசிப்பதற்கு, முதலில் நாசியால் நீண்ட சுவாஸத்தை உட்கொண்டு, பிறகு அதை வாசிக்கும்போது மெள்ள மெள்ள விடவேண்டும். பிள்ளைகள் பலரும் இவ்விஷயத்தை அறிவதில்லையாகையால், உபாத்தியாயர் இதைப் போதிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். சுவாஸத்தை அடக்கி மெள்ள மெள்ள விடுவது, நமது தேகத்துக்கு மிக்க ஆரோக்கியமானது. அதனால்தான் 'பிராணாயாமம்' என்னும் யோகமுறையை வேதியர்கள் தொன்றுதொட்டு அனுஷ்டித்து வருகின்றார்கள். நவீன கலைஞர் (Scientists) களும் இது சரியானது என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மிக்க. பல சிறுவர்களுக்கும் 'ல, ள, ழ' இம்மூன்று எழுத்துக்களிலுமுள்ள வித்தியாஸம் புலப்படுவதில்லை; 'வாழைப்பழ'த்தை, 'வாளைப்பளம்' என்று சொல்வதை நாம் பன்முறையும் கேட்டிருக்கிறோம். இன்னும், 'ற, ர' 'ன, ந' முதலிய எழுத்துக்களை உச்சரிப்பதிலுள்ள வேறுபாடுகள் நன்றாய் எடுத்துக்காண்பிக்கப்படவேண்டும். மார்பினின்று வரும் எழு

த்துக்களுக்கும், கழுத்தினின்று வரும் எழுத்துக்களுக்கும், நாசியின் வழியாய் வரும் எழுத்துக்களுக்கும் உள்ள தாரதம்மியத்தைச் செவ்வனே பிள்ளைகளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

இப்படிச் சொன்னபிறகும், சிலருக்கு நாக்குத் திரும்பாமலிருக்கும். அப்படிப்பட்டவர்களைத் தனியே அழைத்துக்கொண்டுபோய், தினம் பத்து நிமிஷம் எந்த எழுத்து உச்சரிக்க வரவில்லையோ அதையே ஒன்றுக்குப் பத்துத் தடவை சொல்லச் செய்யவேண்டும்.

சில குழந்தைகள் 'ச', 'த' இவ்வெழுத்துக்களை 'ஸ' மாதிரி உச்சரிப்பார்கள். சிவனை 'ஸிவன்' என்று சொல்வது மிகவும் சாமானியம். இப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பரிகாரம் என்னவென்றால், 'திகத்தத்த' முதலிய ஒரெழுத்துப் பாக்களைக்கொடுத்துப் பலதரமும் வாசிக்கச்செய்யவேண்டும். சற்று ஜாக்கிரதையாயிருந்தால், இவ்விதமான குற்றங்குறைகளைச் சுலபமாய் நீக்கிவிடலாம்.

மற்றும், சில குழந்தைகளுக்குத் திக்கல் இருக்கலாம். அவர்களை உபாத்தியாயர் மிக்க கவலையோடு நடத்தவேண்டும். அவர்களைப் பார்த்து மற்றவர் அழகு காட்டாமலும், சிரிக்காமலும் பார்த்துக்கொள்ளுவது உபாத்தியாயரின் முதற்காரியமாகும்; திக்கலை அடியோடு நீக்குவதற்கு வேண்டிய உபாயஞ்செய்வது இரண்டாவதுகாரியமாம். அப்படிச்செய்வதற்கு கிரேக்கர்களில் பெரும்புகழ்படைத்த 'டிமாஸ்தனீஸ்' என்ற சபாவாதிசெய்த உபாயத்தைவிட மேலானது ஒன்றுமில்லை. சிறு கூழாங்கற்களை வாயிற் போட்டுக்கொண்டு ஒருவருமில்லாத இடத்துக்குப்போய், சங்கோசமும், பயமும் இல்லாமல் வாயைவிட்டு உரக்கப் பலநாள் பேசினால் இக்குறை நீங்கிவிடும். இப்படி உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்து அவர்களின் கஷ்டத்தை நீக்கினால், அவர் பெருநன்மை செய்தவராவார்.

சாதாரணமாய், முக்கால்மணிநேரம் உள்ள ஒரு வகுப்பில் குறைந்தபட்சம் பதினைந்து அல்லது இருபது நிமிஷம் வரையில், பிள்ளைகளும் உபாத்தியாயரும் 'வாசிக்கும்' விஷயத்தைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம்.

பிறகு, ஒவ்வொரு பாராவையும் (Paragraph) தனியே எடுத்து, அதிலுள்ள அரும்பதங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லி, மற்றும் பிள்ளைகளுக்குத்தெரியாத விஷயங்களைச் சொல்லவேண்டும். பாடத்தில் ஏதாவது படம் இருந்தால் அதை முக்கியமாய்க் கவனிக்க வேண்டும். சில படங்கள் மூலமாய் முழுக் கதையையும் விளக்கலாம். சிலவற்றின் மூலமாய், மிருக, பட்சிகளின் அவயவங்களைச்சுட்டிக்காண்பிக்கச்செய்யலாம். படங்களை உற்றுப் பார்த்து அவைகளினின்றும் விஷயங்களை அறிந்துகொள்ளுவதனால், குழந்தைகளுக்குக் கவனிக்கும் சக்தி(Observation) அதிகரிக்கும்.

இப்படி ஒருதடவை பாடத்தை முடித்த பின், தான் சொல்லிக்கொடுத்த விஷயத்தைப் பையன்கள் அறிந்துகொண்டார்களா என்று தக்கபடியான கேள்விகளை உபாத்தியாயர் கேட்க வேண்டும். சிறிய வகுப்புகளில் வினவிடை மூலமாய்ச் சொல்லிக்கொடுப்பதைவிட மேலானவகை ஒன்றுமில்லை என்பது சித்தாந்தம். ஆகையால், பிள்ளைகளைக்கேள்விகேட்டு அவர்களிடமிருந்து தகுந்த மறுமொழியைத்தருவித்தல் உபாத்தியாயரின் முக்கியக் கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

பிள்ளைகள் எல்லோரும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும்பொருட்டுக் கேள்விகளை முதலில் பொதுவாய்ச்சொல்லிவிட்டு, பிறகு யாராவது ஒரு பிள்ளையைச் சுட்டிக்காட்டி, அவனிடமிருந்துவிடையை வருவிக்கவேண்டும். கேள்விகள் அதிக சுலபமாயும் அதிக கடினமாயும் இருக்கக்கூடாது. குழந்தைகளை யோசிக்கும்படி செய்யவேண்டுமேயன்றி, புஸ்தகத்திலிருப்பதையே திருப்பிச்சொல்லும்படி செய்யக் கூடாது. வகுப்பில் ஒருவரும் மறுமொழி கூறாமலிருந்தால், அதையே இன்னுங்கொஞ்சம் சுலபமான வழியில் கேட்டுப் பிள்ளைகளிடமிருந்தே மறுமொழி வருவிக்கவேண்டும்.

இதன் பிறகு யாராவது ஒரு பிள்ளையைக் கூப்பிட்டு, அக்கதையை எளியநடையில் சொல்லச் செய்யவேண்டும். அவன் சொல்லுவதில் ஏதாவது பிழையிருந்தாலும், அதனை அப்பொழுதே சுட்டிக்காட்டாமல் மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அவன் கதையை முடித்த பிறகுதான் சொல்லவேண்டும். அப்படியல்லாமல் மத்தியிலேயே பிழைகளைக் காட்டிக்கொண்டுவந்தால், பிள்ளையின் உற்சாகம் குறைந்துபோகும்.

கதையை ஒருவர்க்கிருவர் கூடியவரையில் பிழையின்றிச் சொல்லிவிட்டால், வகுப்பில் எல்லோரும் அதை அறிந்திருப்பார்கள் என்று நாம் நினைத்துக்கொள்ளலாம். ஆயினும், சிலருக்குக்கொஞ்சம் சந்தேகம் இருக்கும். அதை நிவிருத்தி செய்வதற்கு அந்தக்கதையை ஒரு சிறு நாடகமாய் நடித்துக்காண்பிக்கலாம். நாடகம் நடிப்பதனால் மாணாக்கர்களுக்குப் பலவித நன்மைகள் உண்டாகும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. பிள்ளைகளின் புத்திக்கூர்மையும் இதனால் நன்கு வெளிப்படும் என்பதற்குப் பல உதாரணங்களைக் கூறலாம். ஒரு காட்டின் காட்சியைக் காண்பிப்பதற்காக ஒரு உபாத்தியாயர் சில சிறுவர்களைக் கூப்பிட்டு வரிசையாய் நிறுத்தி, ‘நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மரமாய்ப் பாவித்துக்கொள்ளுங்கள்’ என்றார் உடனே வரிசையில் நின்ற சிறுவர்களெல்லோரும் தலையை மும்முரமாய் ஆட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். உபாத்தியாயருக்கு இதன்பொருள் சரியாய் விளங்கவில்லை. ‘ஏன் இப்படித் தலையை அசைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் ?’ என்றதற்கு, அவர்கள், ‘காட்டில் காற்றுவந்தால் மரங்கள் அசையாவோ ?’ என்ற கூர்மையான மறுமொழியைக் கொடுத்து உபாத்தியாயரைச் சந்தோஷிப்பித்தார்கள்.

ஆயினும், ஒவ்வொரு பாடத்தையும் நாடகமாய் நடிப்பிப்பது அசாத்தியம். சில கதைகளைத்தான் நாடகமூலமாய்க் காண்பிக்கமுடியும். இவ்விஷயத்தை உபாத்தியாயர் நன்றாய்த் தெரிந்துக்கொண்டு, எவ்வெக்கதைகளில் நாடகம் நடிப்பது உசிதமோ, அவ்வவைகளிலேயே பிள்ளைகளுக்கு உற்சாகத்தை உண்டாக்க வேண்டுமேயன்றி, ஒவ்வொன்றிலும் அப்படிச் செய்யக்கூடாது.

சாதாரணமாய்க் கதை முடிந்தபிறகு பல உபாத்தியாயர்கள், ‘இக்கதையின் நீதி என்ன ? இக்கதையால் நீங்கள் அறிந்துகொண்டதென்ன ?’ என்று கேட்பது வழக்கம். ஒரு கதையினின்றே பல நீதிகள் நமக்குப் புலப்பட்டாலும், சிறுவர்களுக்குப் போதிக்கும்போது அவற்றையே ஊன்றிக்காட்டக்கூடாது; ஏனெனில், அப்படிச்செய்தால் கதையில் உள்ள இன்பம் மறைந்துபோகும். கதையின் நீதிகளைத் தாங்களே உயர்த்துணரச்செய்யவேண்டுமேயன்றி, உபாத்தியாயர்கள் வெளிப்படையாகச்சொல்லுதல் நலமன்று.

மேற்கூறிய விஷயங்களையெல்லாங் கருதியே, இக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் வாசகபாடங்கள் முன்னுளில் இருந்தவைகளைவிட எத்துணையோ மடங்கு சுலபமாயும், உலக இயற்கைகளை வெளிப்படையாய்க் காட்டுவனவாயும் இருக்கின்றன. ஆகையால், உபாத்தியாயர்களெல்லோரும் ஊக்கத்தோடு கற்பிக்க முயன்றால், மாணவர்கட்குச் சிறிதும் சிரமமின்றி, மேலும் மேலும் அவர்களுக்கு வாசிக்கும் அவாவை உண்டாக்கலாம்.

என். ஆர். கேதாரி ராவ், எம். ஏ ; எல். டி.

ஔவை.

நம் அருந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்த நீதிநூல்களையும் தனிப்பாடல்களையும் அருளிச்செய்து உலகத்தை உய்வித்த ஔவையாரின் திவ்விய சரித்திரம். பலநூல்களைத்தழுவியும், புலவர்களின் கர்ணபரம்பரையை அனுசரித்தும் இனிய எளிய வசனநடையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி,

புஸ்தகவியாபாரிகள், வேலூர் (தென்னிந்தியா).

V. N. SAMA RAO & Co., VELLORE.

118

Turmeric.

மஞ்சள்.

நமது தேசத்தில் மஞ்சள் எல்லாவிடங்களிலும் பயிர் செய்யப்படுகின்றது. முக்கியமாக, சென்னை இராஜதானியில் திருச்சினாப்பள்ளி, ஈரோட்டு, கரூர், சேலம், நெல்லூர், கடப்பை முதலான இடங்களில் இது விசேஷமாகப் பயிராகின்றது. இது கிழங்கு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தது. இதில் இரண்டு வகை உண்டு.

(1) சாயமஞ்சள் என்று சொல்லப்படும். இது சாயம் தோய்ப்பதற்கு உபயோகப்படுகின்றது.

(2) கறிமஞ்சள் என்று சொல்லப்படும். இது வீடுகளில் சமையலில் உபயோகிப்பதற்கும், ஊறுகாய்போடுவதற்கும் உபயோகப்படுகின்றது. இப்பயிரானது தனியாயும் அல்லது இஞ்சி, கருணை, சேப்பங்கிழங்கு, கொட்டைமுத்து முதலியனவற்றோடும் பயிர்செய்யப்படுகின்றது.

நிலம்.

மஞ்சள் பயிரானது நல்ல வடிகால்வசதியுள்ள கரிசல்பூமியிலும், கொஞ்சம் மணல்கலந்த பூமியிலும் விளைவாகும். செம்மண் நிலங்களும் இதற்கு ஏற்றவையே. மற்ற கிழங்குப் பயிர்களைப்போல் இப்பயிரானது பயிரிடப்படும் நிலத்திலிருந்து அதிக சத்தைக் கிரஹிக்கக்கூடியது. ஆகையால், அதிகமான சத்துள்ளனவும், நன்கு எருவிடப்பட்டனவுமான மணற்பாங்கு நிலங்களே இதற்கு ஏற்றவை. தேவைக்கு மிஞ்சின ஈரம் நிலத்தில் தங்கினால், பயிர் கெட்டுப்போம்.

நிலத்தைத் தயார் செய்வதும், நடுவதும்.

பயிரிடப்படும் நிலமானது அதிகமான களைகள் உண்டாகக்கூடியதாயிருக்கக்கூடாது. நிலமானது மண்கட்டிகள் இல்லாததாய், குறைந்தது 6 தடவைகள் உழப்படவேண்டும்; மண்கட்டிகள் இருக்குமாயின், நடப்படும் கிழங்குகள் அழுகிப்போய் முளை வெளிவராது. நிலம் தயார் செய்யப்பட்டதும், சுமார் 12 அடி நீளமும் 6 அடி அகலமுமுள்ள பாத்திகள் கட்டப்படவேண்டும். பாத்திகளின் இடையே பாசனத்திற்காகக் கால்வாய் விடப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு பாத்தியிலும், 1-அடி முதல் 1½ அடி வரை தூரமாகவும், 3 அடி ஆழமாகவும் உள்ள குழிகளைத் தோண்டி அவற்றில் கிழங்குகளை நடவேண்டும். நட்டது முதற்கொண்டு ஐந்தாறு மாதங்கள்வரை வாரம் ஒருமுறை தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டும். பயிர் முளைத்து ஒரு மாதமானவுடன், மாதம் ஒருமுறை கொத்திக் களை பிடுங்கி நிலத்தைச் சுத்தமாய் வைத்திருக்கவேண்டும்.

எருவிடுதல்.

இந்தப் பயிருக்கு அதிகமான எரு தேவை; ஆட்டுக்கிடை கட்டலாம். ஏக்கர் 1-க்கு 10 வண்டி மாட்டெருவும், 20 வண்டி எரி வண்டலும் கொட்டவேண்டும். முத்துக்கொட்டைப் பிண்ணாக்கையாவது நிலக்கடலைப் பிண்ணாக்கையாவது, அல்லது வேப்பம் பிண்ணாக்கையாவது நன்றாகத் தூளாக்கி இதிற்போடலாம்.

வெட்டுதல்.

இது ஏறக்குறையப் பத்து மாதத்துப்பயிர். ஜூன் மாதம் முதலில் நட்டால், பிப்ரவரி மார்ச்சு மாதங்களில் வெட்டிவிடலாம். வெட்டும் சமயம் இலைகளெல்லாம் காய்ந்துபோகும். அப்போது அவற்றையெல்லாம் பொறுக்கி எடுத்துவிட்டுக் கிழங்கை வெட்டி எடுக்கவேண்டும்.

ஒரு ஏக்கர் மஞ்சள் பயிர்செய்வதற்கு ஏறக்குறைய ரூ. 120 செலவாகும். அதிலிருந்து சுமார் 200 ரூபாய் மதிப்புள்ள மஞ்சள் கிடைக்கும். மஞ்சளோடு வேறு கிழங்குகளைப் பயிர்செய்தால், அவற்றினின்றும் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்கும்.

வெட்டியெடுத்த கிழங்குகளை விற்பனை செய்வதற்கு அவற்றைப் பக்குவம் செய்யவேண்டும்.

பக்குவம் செய்யும் முறையானது, ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக அனுஸரிக்கப்படுகின்றது. நமது இராஜதானியில் மஞ்சளைத் தண்ணீரில் வேகவைத்து உலர்த்துகிறார்கள். இப்படி வேகவைத்துப் பக்குவப்படுத்தின மஞ்சள் ஏக்கரா 1-க்குச் சுமார் 3,000 பவுண்டுகள்தான் கிடைக்கும்.

Female Education.

By Mr. K. Ananthachariar.

பெண்கல்வி.

இப்போது நமது தேசத்தில் நாகரிகம், கல்வியபிவிருத்தி முதலியவற்றில் ஆண்மக்களோடு பெண்மக்களை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், அவர்கள் பலமடங்கு தாழ்ந்துள்ளார்களென்பது புலப்படும். இதற்கான காரணங்கள் பல விருப்பினும், முதன்மையானது பெண்கள் பாடசாலைகளை விட்டபிறகு கல்வியைப்பற்றிக் கொஞ்சமேனும் சிந்தியாமலிருப்பதே.

பலர் தம் பெண்மக்களைப் பாலியத்திலேயே பள்ளிக்கு அனுப்பி, கொஞ்சம் வயதுவந்ததும் படிப்பை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதனால், எவர்க்கும் எவ்விதப் பிரயோஜனமும் உண்டாகமாட்டாது. இப்பெண்பிள்ளைகளும் தங்கள் கல்வி முற்றுப்பெற்றதென்று எண்ணி, வீட்டுவேலைகளொழிந்த நேரத்தை நித்திரை செய்வதிலும் வீண்பேச்சுக்களிலும் கழிக்கிறார்கள்; கல்வியைப்பற்றிக் கொஞ்சமும் நினைப்பதில்லை. இதனால், ஏதோ சொற்பமாகக் கிடைத்துள்ள கல்வியும் மறந்துபோய்விட ஹேதுவாகின்றது.

சிறுவர்கள் கெட்டபழக்கமுடையவர்களாயிருப்பதற்கு, அவர்களின் பெற்றோர்களே காரணமென்று கூறலாம். அவர்கள், தந்தையைக் காட்டிலும் தாயினிடத்திலேயே அதிகப் பழக்கமுடையவர்களாயிருப்பதனால், படிப்பில்லாத தாய்மார்களின் அறியாமையும், துர்க்குணங்களும் பிள்ளைகளுக்குப் படிகின்றன.

கற்றவர்க்கும், கல்லாதவர்க்கும் உள்ள பேதமானது, மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை ஒக்கும். கல்வியின் அருமையானது கல்லாத ஸ்திரீகளுக்குப் புலப்படாதாகையால், அவர்கள் தத்தம் மக்களின் கல்வியபிவிருத்திக்குப் பெருந்தடையாயிருக்கின்றார்கள். கல்வித் தெய்வமாகிய ஸரஸ்வதிதேவி பெண்வடிவமாக இருக்க, ஸ்திரீகள் படிக்கக்கூடாதென்று சொல்லப்படுவதற்குக் காரணமேயில்லை. ஔவை, உப்பை, உறுவை, வள்ளியம்மை முதலானவர்கள் கல்வியில் தேர்ந்தவர்களாயில்லையா? இவர்கள் பற்பல நூல்களை இயற்றவில்லையா? ஆகையால், முற்காலத்தில் ஸ்திரீகள் படித்து முன்னுக்குவந்தது போல், இப்போதும் நமது ஸ்திரீகள் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டியது அவசியமாகும்.

கல்விச்செல்வமானது எவராலும் மதிப்பிடக்கூடாதது. அது நாளுக்குநாள் விருத்தியடையும்; பலராலும் உபசரிக்கப்படும். அழகில்லாதவர்களுக்கு அதுவே அழகு. அது தரித்திரர்களுக்கு ஓர் பாக்கியமாகும். ஆகையால், கல்வியின் இத்தகைய பெருமையை மதிப்பிட இயலுமோ?

ஸ்திரீகள் படிப்பதனால், அவர்களின் அறிவு விசாலமடையும். அவர்கள், பர்த்தாக்களுக்கு மந்திரியைப்போல் சமயத்தில் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லக்கூடும்; காரியஸ்தர்களைப்போல் வீட்டின்சகலகாரியங்களையும் பார்த்துக்கொள்ளக்கூடும்; வீட்டுக் கணக்குக்களையும் ஒழுங்காய் வைத்துக்கொள்ளக்கூடும்.

படித்த பெண்கள் தம் வீட்டுவேலைகளைச் செய்தானதும், மிகுதியான காலத்தை வீணாக்காமல், அறிவைப் பெருக்குவதற்கான நீதிநூல்

களைப் படிக்கலாம்; தம் மக்களுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்கலாம்; இன்னும், தம் புருஷர்கள் வெளியே சென்றிருக்குங்கால், அவர்களிடமிருந்து வரும் கடிதங்களை அன்னியரிடம் கொண்டுபோய்க் காட்டி அவற்றை அறிய இடமிராது.

ஆகையால், சமூக அபிவிருத்திக்கும் தேச முற்போக்குக்கும் பெண்கல்வி அத்தியவசியமாயிருப்பதனால், ஒவ்வொருவரும் இது விஷயமாய்ச் சிரத்தை காட்டவேண்டியது முக்கியமாகும்.

கே. அனந்தாசாரி.

How to spend Leisure Hours.

BY MR. D. S. NESAMANI.

விடுதிப்பொழுதைக் கழிக்கும் ஆறு.

(211-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

I. கல்வி.

இம்மண்ணிடை மானிடம்பெற்ற மாண்பினையுடையார், தாம் அடைதற்குரிய நான்குபேறுகளாம் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றை அநுபவிப்பதற்குத் துணைக்காரணமாகவுள்ளது செல்வம். இச்செல்வம் இருவகைத்து: கல்விச்செல்வம், பொருட்செல்வம். இவ்விரண்டினுள், நடுவுநிலைமைபொருந்தியார்மாட்டும் நில்லாது சுழல் சகடக்கால்போல வந்து,

"பூரியர்தமை வேந்தாக்கிப், புவிபுரப்பித்துத் தய்த்துச்
சிரியவுண்டி சேர்த்துத், தேவர்தம் உலகம் போக்கிக்
காரியம் அனைத்துங் கூட்டிக், கருதலார்தம்மை வாட்
[டும்" பொருட்செல்வத்தினும்,

"வெள்ளத்தாற் போகாது, வெந்தணலால் வேகாது,
[வேந்தராலும்
கொள்ளத்தான் முடியாது, கொடுத்தாலும்நிறை(வு)
[ஒழியக் குறைபடாது,
கள்ளர்க்கோ மிகவரிதாய்க் காவலோ மிகவெளிதாய்
[......"

உள்ளத்தே இருந்து, மக்களுக்கு இன்றியமையாத பொருள்களுட் சிறந்ததான அறிவைச் சோபிக்கச்செய்யும் கல்விச்செல்வமே சிறந்ததாம்.

'கல்வி' என்னும் பதத்திற்கு 'நூற்படிப்பு', 'காவ்யவாராய்ச்சி', 'பாடசாலையில் மாணவர் பெறுமறிவு' என்பனபோன்ற போதியவளவு விஸ்தாரமில்லாதனவான சில வரையறுப்ப வாச்யங்களைப் பலர் வழங்குகின்றனர்; ஆனால், 'கல்வி' என்னுமொழி, 'கல்' என்னும் பகுதியினடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயராதலால், ஆராய்ந்து பயின்று அறிந்துகொள்ளல் எனப் பொருள்படும். ஆதலால், மநுஷ்யர் கற்றற்குரியனவெல்லாம் கல்வியின்பாற்படும்; எனவே, செல்வரும் வறியோரும், பெரியோரும் சிறியோரும், ஆண்மக்களும் பெண்மக்களும் விரும்பும் பாக்யத்தை அவரவர்கள் அநுபவிக்கும்படி அவரவர்களை நல்வாழ்க்கையுடையவராயிருக்கப் பக்குவப்படுத்துவன எவையோ, அவையே கல்வியாம்.

கல்வி பலவகைப்படும். அவற்றில் மனத்திற்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சிதந்து, இப்ரபஞ்சத்தை நச்வபதார்த்தமென்று விளக்கி, ஸத்பதார்த்தமான ஆத்மாவுக்குத் தீமைசெய்யும் அஞ்ஞானத்தை நசிக்கச்செய்து, மனுகுலத்தாரை ப்ரஹ்மஜ்ஞான ஸம்பந்நராக்கவல்ல நூற்கல்வியை முதலில் விஸ்தரிப்போம்.

1. நூற்பயிற்சி. மூதுணர்ந்தோர் தாம் கற்றறிந்தவற்றைத் தம் பின்ஸந்ததியாரின் ப்ரயோஜனத்துக்காகச் சொற்கொண்டு, பத்தழகு பொருந்தத் தொடுத்த ப்ரபந்தங்களே நூல்களாம். பன்னூற்றாண்டுகளாக நம் மூதாதையர் நமக்கெனத் திரைகடலோடித் தேடிப்பத்ரப்படுத்திய அருமையான சொத்து நூல்களாதலால், அவை நம் பித்ரார்ஜிதமாம். புஸ்தகங்கள், நமக்கிஷ்டமான நேசத்

னில், நம்மிச்சைபடியும், நம் சக்திக்கேற்றபடியும் நமக்குக் கல்விபுகட்டும் நல்லாசிரியர்கள். அவை, நம் நிலைமையையும், நம்குணலக்ஷணங்களையும் பொருட்படுத்தாமல், நம்முடன் உட்கார்ந்து, நாம் ‘பேசு’ எனப்பேசி, ‘நிறுத்து’ என நின்று, ‘போ’வென வெறுப்பின்றிப்போம் நம் உற்ற நண்பர்கள். கழிந்த அல்லது நம்மை விட்டுப்பிரிந்த நம்முன்னோரின் சப்தத்தை நஞ்செவிகளில் த்வனிக்கச்செய்யும் தூரவிபிகரி * நூல்களே. பூகோளத்தின் மறுபுறத்திலிருக்கும் விசேஷங்களையும், இயற்கை செயற்கை அத்புதங்களையும் நம் கண்கள்முன் நிறுத்தி, நமக்குச் சொல்லொணாக் களிப்பைத்தரும் ‘ஸினிமேட்டொக்ராப்’ நூல்களே. ‘அண்டகோளகைக்கு அப்புறத்து எம்மை ஆளுடைக் கொண்டல் நீள்’ பதத்தினருகே கொண்டுசேர்க்கும் விமானமும் நூல்களெனக் கூறலாம். எனவே, நூல்கள் கற்போர் மனதைக் கவர்ந்து கொள்வன என்பது பெறப்பட்டது.

மாணவர் பலர் தாம் பாடசாலையை விட்டு நீங்கி உத்யோகிக்கத் தொடங்கியதும், தாம் கற்கவேண்டியவை அனைத்தையும் கற்றாயிற்று என்ற அபிப்ராயம் தம்முள்ளத்தில் ஊன்றக் கொண்டு, புஸ்தக ஸஹவாஸத்தை முற்றும் தவிர்க்கின்றனர். இவர்கள் கொண்டுள்ளது எத்துணை விபரீதமான கருத்து என்பது கீழ்க்குறிப்பிடும் த்ருஷ்டாந்தத்தால் விளங்கும். ப்ரஸித்திபெற்ற ஆக்ஸ்போர்ட் (Oxford) ஸர்வகலாஸங்கத்து பௌவனவித்யாபட்டதாரியொருவன், வயது சென்றதனால் சொற்றளர்ந்து சோர்ந்த நடையினரான தன்னாசிரியரிடம் பிரியாவிடைபெற உத்தேசித்து, அவரிடஞ்சென்று, “ஐயா, நான் என்கல்வியை முடித்துவிட்டதனால்—” என்று ஒரு வாக்யத்தை ஆரம்பித்து முடிக்குமுன், நூற்பயிற்சியிலே மூப்படைந்த இவ்வாசிரியர் திடுக்கிட்டு, கோபாவேசமுற்றவராய், “என்னய்யா! கல்வியை முடித்துவிட்டீரா! இப்பொழுதுதான் நான் கல்வியைத்தொடங்குகிறேனே!!” என்றாராம். இவ்வாசிரியர் செருக்குக்கொண்டு அல்லது கல்வியினிடத்துத் தமக்குள்ள அபிமானமுற்று இங்ஙனம் கூறினார் என்பதன்று; கல்வி காலக்ரமத்தில் மேன்மேலும் வளருவது; அது, மநுஷ்யரின் ஒரு பருவத்திற்குமட்டும் உரியதன்று என்று உணர்ந்ததனாலேயே, ஸர் ஐஜ்ஸக் ந்யூட்டன் என்னும் ப்ரக்யாதிபெற்ற கணித, விஜ்ஞான சாஸ்த்ரியும், தம்மை அறிவெனும் மஹா ஸமுத்ரதீரத்திலுள்ள சிறு கூழாங்கற்களைப் பொறுக்கி விளையாடும் சிறு மகவிற்கு ஒப்பிட்டாரென்றால், நாம் இன்னும் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிக் கூறவேண்டியதென்? ஔவையும், ‘கற்றது கைம்மண்ணளவு, கல்லா(து) உலகளவு’ என்றார். ஆகவே, மனிதர் தாம்கல்விக் குறையறக் கற்கவேண்டும்.

மற்றும், சிலர், ஒருநாளின் பெரும்பாகம் யந்த்ரங்களைப்போல் ஒரேவிதமான தொழில் செய்பவர்கள். இவர்கள் தங்தொழிலிடத்து வெறுப்புக்கொள்ளாமல், தங்கடமையைச்செவ்வனே செய்து தம் வாழ்க்கை மிகத் துக்கப்பாடு நிறைந்ததென்று எண்ணியெண்ணிக் குழையாதபடிக்கும், தம்தினசரிச்செய்தொழிலினின்று வேறுபடும் இனிய தொழிலான நன்னூல்கள் வாசித்தலைச் செய்யவேண்டும். மனக்கிலேசமுடையவர் பெரும்பாலும் தைர்யங்குன்றப்பெற்றவர்கள். தைர்யஹீனன் அரைமனிதன். இதுபற்றித்தான் ‘நம் ஜீவ்யத்தை நறுமணமுடையதாக்குவது வேற்றுமை” என்ற கருத்துக்கொண்ட வாக்யத்தை வழங்குகின்றனர் ஆங்கிலர்.

அன்றியும் நாம், அளந்தறிதற்கொண்ணாத அந்தமில்லானிச்சைப்படி நீதிநெறியினின்று பிறழாதபடி நூல்களைக் கற்கவேண்டும். நாம் கற்பனவெல்லாம் ‘கல்வி’ என்னும் பதத்தில் அடங்குமென்று மேலே கூறினோம். கூர்ந்தாராயின், நாம் ஒய்ந்திருக்கையிலும், எதேனுமொருகருமத்தை ஊக்கத்துடன் புரிந்துகொண்டிருக்கையிலும் நாம் கல்வியைப் பெறுகிறோம். எப்படியெனில், நாம் அறிவுபெறக் கருத்தூற்றுக் கல்வியை அடையலாம்; நம்

* Telephone, Telegram etc.

மனத்திற்குத் தெரியாமலேயும் நாம் கல்வியைப் பெறுதல்கூடும். நாம் நம் மனமறியக் கற்பது, நூல்களை வாசித்தலாலே; கற்றறிந்த பெரியோரிடத்திலிருந்து நம் சந்தேகம் நிவ்ருத்திக்கப்பெறுவதாலே, அல்லது சிறந்த உபந்யாஸங்கள் கேட்பதனாலே, அல்லது ஏதோ ஒரு பொருளைப்பற்றி த்யானிப்பதால், நாம் அறியாமலிருக்கையிலும் கல்வியை அடைவது நம் புலன்களாலே. வீதிவழியே ஒருவர் நடந்து செல்கையில் அல்லது ஒருவேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கையில் எத்தனை காட்சிகளை அவர்கண் காண்கின்றது; எத்தனை நன்மொழிகளையும், தீமொழிகளையும் அவர் செவி கொள்ளுகின்றது! எனவே, கல்வி, நன்கல்வி, தீக்கல்வி என இருவகைப்படும். நாம் நம்மை அறியாமலும் கற்கும் தீக்கல்வியின் வலிமையைக் குன்றச்செய்ய நாம் நல்லுபதேசங்களைப் பெறவேண்டும். நாம் வேண்டும்பொழுது நல்லுபதேசங்களை நமக்குத் தருவன நூல்களேயன்றி மற்றெவை?

(இன்னும் வரும்.)

நா. ஸா. நேசமணி.

Black Quarter.

சப்பை நோய்.

சப்பை நோயானது தொற்று வியாதியைச் சேர்ந்தது. இது ஒருவித விஷக்கிருமியினால் உண்டாகின்றது. விசேஷமாய், மாடு, செம்மறிஆடு முதலானவைகளும், சிறிதளவு வெள்ளாடு, குதிரை, ஒட்டகம் முதலியவைகளும் இந்நோயால் தாக்கப்படுகின்றன. அநேகமாய், மூன்றுமாதம்முதல் நாலு வயது வரையிலுள்ள இளம்பிராயமான பிராணிகளுக்கே இந்த வியாதி அதிகமாக உண்டாகின்றது. ஆனால், வயது முதிர்ந்தும் திடமற்று மெலிந்தும் இருக்கும் பிராணிகளுக்கும் இவ்வியாதி காண்பது அரிதென்று சொல்லப்படுகின்றது. நல்ல புஷ்டியுள்ள கால்நடைகளுக்கு இந்நோய் காணுவது ஸகஜமாயிருக்கின்றது.

இந்தியாவில் இந்த வியாதியானது சில இடங்களில் கொஞ்சமாயும், சில இடங்களில் அதிகமாயும் உண்டாகின்றது. சில இடங்களில் வருஷந்தோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் இந்த வியாதி தோன்றுவதுண்டு. தாழ்ந்த சதுப்பு நிலங்களில்தான் இந்த வியாதி அதிகமாக உண்டாகின்றது. அங்குக் கால்நடைகள் மேய்ச்சலுக்குப் போகும்போது, மண்ணிலிருக்கும் இவ்வியாதிக்கிருமிகள் அவைகக்குத் தொற்றிக்கொள்ளுகின்றனவென்று சொல்லப்படுகின்றது. இன்னும், மிருகங்களின் வாயிலாவது அல்லது கால்களிலாவது புண்களிருந்தால், அவற்றின் மூலமாயும் இவ்வியாதிக்குரிய கிருமிகள் இரத்தத்துடன் சேர்ந்து வியாதியை உண்டாக்கும். மிருகங்கள் இவ்வியாதியால் தாக்கப்பட்டவுடன், வியாதிக்குறிகள் இரண்டுநாள்வரை வெளியில் தெரியாமல் விஷம் உள்ளேயே அதிகரித்துவரும். வியாதி வெளிப்படையாகத் தெரிந்ததும், அவை இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குள்ளேயே இறந்துவிடும். இந்த வியாதியானது ஒருமுறை கண்ட பிராணிகளுக்கு மீண்டும் காணுவதில்லை.

வியாதியின் அறிகுறிகள்.

மிருகங்களுக்கு இந்த வியாதி கண்டதும் சிலகுறிகள் தோன்றும். அவற்றைக் கவனித்துக் காலதாமதமில்லாமல் சிகித்ஸைகளைச் செய்தால், கூடியவரை பலன் ஏற்படலாம். மாடு இந்நோயால் தாக்கப்பட்டதும், நொண்ட ஆரம்பிக்கும்; மற்ற கால்நடைகளோடு சேராமல் தனியே நிற்கும். இதன் தேகத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தால், சிலவிடங்களில் வீக்கங்கள் காணப்படும். இவ்வீக்கங்கள் மாட்டின் கழுத்திலாவது, இடுப்பிலாவது,

மேல்தொடைகளிலாவது, தோள்பட்டைகளிலாவது மார்பிலாவது, முதுகிலாவது காணப்படும்; சில ஸமயங்களில் தொண்டையிலும், வாயிலும் காணப்படுவதுமுண்டு. முதலில் இவ் வீக்கமானது சிறியதாயிருந்து வரவரப் பெரியதாகும். ஆரம்பத்தில்கொஞ்சம் நோயிருக்கும்; பிறகு நோயாவது சூடாவது இருக்காது. வீக்கம் அதிகமாகவாக மாட்டுக்குக் காய்ச்சலும் நடுக்கமும் உண்டாகும்; மூச்சுவிடமுடியாமற் கஷ்டப்படும்; வயிற்றுவலி உண்டாகும். பிறகு, தேகம் பலவீனப்பட்டு நோயின் கொடுமையால் அது இறந்துபோகும். இந்நோயால் தாக்குண்ட பிராணிகள் பிழைப்பது அரிது.

சிகித்ஸைகள்.

இந்த வியாதியானது மிருகங்களைச் சீக்கிரம் கொன்றுவிடுவதனால், சிகித்ஸைகள் செய்யவும் முடிவதில்லை; அவற்றிற்கு உள்ளுக்கு ஏதாவது மருந்து கொடுத்தாலும், அதனால் எவ்வித அனுகூலமும் உண்டாவதில்லை. மாட்டுக்கு உண்டாயிருக்கும் வீக்கங்களை அறுத்து, நன்கு சுத்திசெய்து ஏதாவது கிருமிஹாரமான மருந்துகளைத் தடவலாம். ஒருபடி கஞ்சித்தண்ணீரில் ஒரு அவுன்ஸ் பினையிலைக் கலந்து உள்ளுக்குக் கொடுக்கலாம்.

மாடுகளுக்கு இந்த வியாதி வராமல் தடுப்பதுதான் முக்கியமானது. அதற்கான காரியங்களை அவ்வப்போதே மிகவும் ஜாக்கிரதையாய்ச் செய்யவேண்டும். இந்தவியாதி தோன்றியிருக்கும் இடங்களில் மாடுகளைப் போகவிடக் கூடாது. மாடுகளுக்கு இந்த வியாதி தோன்றுமென்று தெரிந்தால், அவற்றிற்கு அம்மைகுத்தலாம். இதைக் கால்நடை வைத்தியர்களைக் கொண்டே செய்வது நல்லது.

கருவேலமரம்.

[பண்டித வி. சுப்பிரமணிய ஐயர் எழுதியது.]

“ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி, நாலும் இரண்டும்சொல்லுக்குறுதி” என்றசாதாரணப் பழமொழியானது கருவேலமரத்தின் உபயோகத்தையும், பெருமையையும் நன்கு விளக்குகின்றது. இம்மரத்தின் குச்சிகளைக்கொண்டு பல்துலக்குவதனால், பற்கள் மிகவும் கெட்டிப்படுவதோடு, பல தந்தவியாதிகளும் நீங்குகின்றன.

வகைகள்.

வேலமரத்தில் கருவேல் என்றும், வெள்வேல் என்றும் இரண்டு வகைகள் உள்ளன. கருவேலமரங்கள் நீர்ப்பாய்ச்சல் ஆதாரம் மிகுதியும் கொண்ட உஷ்ணதேசங்களில் வயலோரங்களில் உண்டாகின்றன. தென்னாற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் இம்மரங்கள் காடுகள் போல உற்பத்தியாகின்றன. வியவசாயிகளுக்குப் பலவிதங்களிலும் இம்மரம் உபயோகப்படுவதனால், அவர்கள் இதை வெகு ஜாக்கிரதையாய்த் தம் வயலோரங்களில் பயிர்செய்து கொள்ளுகிறார்கள்.

பயிரிடும் விதம்.

புன்செய்நிலங்களில் இம்மரங்களைப் பயிர்செய்யவேண்டுமானால், பயிரிடப்படும் நிலமானது நன்கு உழப்படவேண்டும். பிறகு, ஆட்டுக்கிடைகள் இந்நிலத்தில் கொஞ்சநாள் கட்டப்படவேண்டும். ஆட்டுக்கிடை கட்டுவதற்குப் பங்குனி சித்திரை மாதங்கள்தாம் ஏற்றவை; ஏனெனில், மாசி பங்குனி மாதங்களில் காய்த்துப் பழுத்த கருவேலம்பழங்களை ஆடுகள் தின்று, தாம் கிடையாகக் கிடந்தவிடத்தில் அசைபோடும்போது விதைகளை உமிழ்கின்றன; சில சமயங்களில் மலத்துடனும் விதைகளைக் கழிக்கின்றன. அப்பழவிதைகளை ஆட்டின் உரத்துடன் கலந்து பின்னால் மழைபெய்யுங்காலத்து நன்றாகப் பூமியில் ஊறிக் குவியல் குவியலாய் முளைக்கின்றன. அக்குவியல்களில்

வலிவான செடிகளை எடுத்துக்கொண்டு, இடம் விட்டு நட்டு, அவற்றை முளைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

ஆடுகளும், வேலின் விதைகளும்.

ஆடுகளுக்கு வேலின் தழையிலும், அதன் காய்பழங்களிலும் மிகவும் பிரியம் உண்டு. வேலின் இளங்கொழுந்துகளையும், மெல்லிய குச்சிகளுடன் கூடிய தழைகளையும் ஆடுகள் இனிப்பாய் உண்ணும். ஆகவே, ஆட்டிடையன் தன் ஆடுகளை வேலங் காடுகளுக்கு ஓட்டிக்கொண்டு போவான். பங்குனி சித்திரை மாதங்களில் பழுத்திருக்கும் வேலன் காய்களையும் தழைகளையும் ஆடுகள் உண்ணுமாறு அவன் தன்கையிலுள்ள அலக்கினால் உலுக்கியும் அறுத்தும் தள்ளுவான். பசிமிகுதியும், இந்த உணவு உட்கொள்ளுவதில் பிரியம் மிகுதியுங்கொண்ட ஆடுகள் இக்காய்களையும் தழைகளையும் உண்டு குடலை நிரப்பிக்கொள்ளும். பிறகு, கிடை மறிக்கப்பட்ட இடத்தில் இவை தாம் உட்கொண்ட உணவை அசைபோடும்போது, விதைகளைக் குடலிலிருந்து மீட்டுக்கொணர்ந்து வாயினின்று உமிழும்.

இந்த வேலன் காய்களை உண்ணும் ஆடுகள் மிகுந்த புஷ்டியையடைந்து, அதிகமான பாலைக் கொடுக்கும்.

வேலன் பயிரைக் காக்கவேண்டிய விதம்.

காடாக வேலன் பயிரைப் பயிரிட விரும்பாதவர்கள், வயலின் வரப்புக்களில் இவ்விதைகளை இடையிடையே இடம்விட்டு நட்டுப் பயிரிடுவார்கள். இவர்கள் இவ்விதைகளை ஆடி மாத காலத்தில் ஊன்றிக்கொள்வார்கள். ஆட்டுக்கிடைகட்டிக் கருவேலன் செடிகளைப் பயிர் செய்து கொண்டவர்கள், அச்செடிகளுக்கு ஆடுகள் முதலிய மிருகங்களின் உபத்திரவம் இல்லாதவாறு காத்துக்கொள்ளத்தக்க வேலிகளை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இச்செடிகளுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. காலக்கிரமத்தில் பெய்யும் மழையின் உதவியினாலும், ஆட்டுரத்தின் வலிமையினாலும் இவை ஐந்து வருஷங்களுக்குள் மரமாகி நல்ல பலனைக் கொடுக்கும் நிலைமைக்கு வந்துவிடுகின்றன.

கருவைப்பூச்சி.

வேல்மரத்தைத் தென்னாட்டவர்கள் கருவை மரமென்று சொல்வதுண்டு. இது நன்றாகக் காய்த்துப் பழுக்கும் காலமாகிய மாசி பங்குனி மாதங்களில், கருவைப் பூச்சிகளென்பவை உண்டாகி, இம்மரத்தின் தளிர்களையுண்டு, அதற்குப் பலவிதக் கெடுதிகளை விளைவிக்கின்றன. இவை தம் வாயினின்று உண்டாகும் நூலேணி மூலமாய் மரத்தின் உச்சியிலிருந்து கீழேயிறங்கும். மரத்தின்கீழ் ஆடுகளுக்குத் தழையையும், காய்களையும் ஒடித்துப்போடும் இடையர்களை இப்பூச்சிகள் துன்பப்படுத்தும். கம்பளிப்பூச்சிகளின் அரிப்பையும் தழும்பையுங் காட்டிலும், இப்பூச்சிகளின் கடிப்பும் தழும்பும் அதிகமானவை. வெயில்வரும்வரை இவை மரத்தின்மேலேயிருந்து, வெயில் அதிகமாக வாக, மரத்தின் மூலமாயும் நூலேணியின் மூலமாயும் மரத்தடியில் வந்துசேர்ந்து விடுகின்றன. ஏராளமான இம்மரங்களின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கும்பொருட்டே இப்பூச்சிகள் ஏற்பட்டனபோலும்.

(இன்னும் வரும்.)

பண்டித வி. சுப்பிரமணிய ஐயர்.

சீதை வனம்புகுந்த சரிதம் அணா. 3.

இது கம்பராமாயணத்தின் இறுதியிருப்பதும், உத்தமக் கவியாகிய ஒட்டக்கூத்தப் புலவர் பாடியருளிய உத்தரகாண்டத்தில் உள்ளதுமான "சீதை வனம்புகு படலம்" என்னும் பாகத்தில் அடங்கிய சரித்திரத்தை எளிய வசனநடையில் வெளியிடும் நூல்.

குகப்பெருமாள் அணா. 3.

இது ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணத்தில் அயோத்தியா காண்டத்தில் கங்கைப் படலம், குகப் படலம், என்னும் பாகங்களிற் பொருந்திய குகன் என்னும் வேடர் தலைவனது இனிய சரித்திரம்.

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி,
புஸ்தகவியாபாரிகள், வேலூர் (தென்னிந்தியா).
V. N. SAMA RAO & Co., VELLORE.

New Sonnets in Tamil.

By Mr. V. Subba Aiyar.

தமிழ் நவீனப் பாசுரங்கள்.

7

தமிழ்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

தென்மொழி யென்றுந் தேன்மொழி
[யென்றும்
உன்றனைப் பாரினோ ருள்ள முவக்கச்
சந்தமுஞ் சீருந் தலைகெடாக் கவிகளும்
விந்தையாய் நிறைந்துள மேன்மை மகிழ்
[வோர்
வாக்கிய நூல்களில் வளமிலை யென்று
நாக்கினால் நவிலவுந் துணிவரோ சொல்
[லாய்;
அகத்திய முனிவர னகத்தெழு நின்
[போற்
சகத்தினில் வேறொரு தனிமொழி யுள
[தோ?
ஆரிய மங்கை யிருப்பினு மன்னதைத்
தேருவோ ருலகிடைச் சிலரே யாயினர்.
அவ்வித மாய குறையுனக் கெய்தா
திவ்வுல குள்ளோ ரின்பம டைந்திடத்
தழைத்திடு செல்வியாந் தாயே யென்ற
[னக்
கழைத்தருள் கருணையை யருந்தமி ழணை
[ங்கே.

8

மலைபடு திரவியம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

மலைதனை முன்பே மதித்துரை செய்தனம்
பலபொரு ளதுதரும் பண்பினைப் பாடு
[வம்:—
கருதிடி லதிலுள கல்லினா லுலகினில்
உறுதியாய்க் கோயிலு மொளியுட னெதி
[ரிலே
நீரினைத் தேக்க நினைந்துள குளங்களும்
இன்னும் பலவா மெழிலுறு கட்டிடம்
உன்னிச் சமைக்க வுதவி பயந்திடும்;
அன்றியு மதுவிளை தேக்குங் கோங்கும்
ஈட்டியு மூங்கிலு மின்னு மநேக
மரங்கலான்மாளிகை மகிழ்வுடன் கட்டத்
தர்மெனத் தருதலோ டுலோகமாம் பொ
[ன்னும்
வெள்ளியுஞ் செம்பும் வெண்ணிற் வீய
[மும்
இரும்பு மஃதுட னினிப்புள தேனும்
விரும்பத் தந்து வியப்பெழச் செயுமே.

9

இமயமலை.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

இமமெனப் படுவது பனியின் பெயராம்,
அப்பனி மூடிய வரையே இமய
மலையெனப் பகர்தலை மனந்தனில் நினை
[யீர்!
அவ்விதம் பனியினா லணையப் படுவதால்
தூய்ய வெண்ணிறந் துலங்கு நன்மலை
இத்தேயத்தின் வடபா ரிசத்தில்
இயைந்துள தறிவீ ரென்பதை யுணர்
[வேம்;
அன்னதி லாரு முறைந்திடுங் கயிலை
சொன்ன நிறத்துடன் சோதியாய் விளங்
[கும்,
அன்றியு மதுதனிற் கங்கையும் யமுனை
[யும்
சிந்துவு மின்னுஞ் சிறந்த நதிகளும்
உண்டா மத்துட னுலகிற் புகழ்கொளும்
அயோத்தியும் நேபா ளமுமத னருகே
இருத்தலை யுணர்ந்திடு மெழில்வாய் மாந்
[தரே!

10

பொதிகை மலை.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

வடக்கினி லிமயம் வளமுற வாய்ந்த
[தாம்

கடல்களை மற்றுள திசைகளைக் காத்தி [டச்
செழித்திடு மிந்திய நாட்டின் தென்றிசை
அழகுற வமைந்திடும் பொதிகையின் புக [ழை
அறைந்திட யாவரால முடிந்திடுஞ் சொல் [லாய்;
அன்னதே முந்நீர் வேலையை யருந்தி [யும்
தன்னகத் திருந்து தமிழாங் கடலை
உலகுளோ ருவக்கத் தந்த வகத்தியன்
அலகிலா தமைந்துறை யசலமா மென்பர்;
அதனடி யமர்ந்துள சிங்கம் பட்டியை
இதமுடன் நினையா ரிருப்பரோ வுலகில்;
நன்னீர் வழங்கி நார்வினை போக்கிச்
செந்நெல் விளைத்துச் செழிப்பைக் கொடு [க்கும்
பொருநை புகழுடன் வருமலை யதுவே.

11

தாமிரவர்ணி.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

குடித்திட நன்னீர் கொடுப்பது கங்கை
என்பதைப் பலருங் கேட்டி ருக்கலாம்;
அன்னதோர் பேச்சை யாய்ந்துண ரப்பு [கின்,
ஆரியர் தென்றிசை யடைந்திடும் வேளை [யில்
சிருட னதுபோஞ் செயல்தனைக் கண்டு
சாற்றின ரென்பது சரதமாய் விளங்கும்;
ஏனெனி லவர்க ளெழிலுட னேடும்
தாமிர வருணியின் றன்கரை யடைந்து
நாமிருப் பதுபோல் நலமுற வதிந்திடில்,
காமித் ததனைக் கருதா தொழிவரோ?—
கன்னலின் சாறு கருநிறப் பளிங்கோ
என்னநீ ரிந்திடு பொருநையின் கரை [களில்
விளையாப் பொருளு முளதோ? விண்ணி [லும்
தலையார் பதம்பணிந் தலைபல ரமுதே.

12

நக்ஷத்திரங்கள்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஓகோ! நீருள உயரத் திருப்பின்
பூகோ ளத்துளோர் புகழ்ந்திடு ஞாயிறு
அவர்களின் கண்களுக் ககப்படா னென் [பதைத்
தவறிலா தறையலாந் தைரிய முடனும்;
நீவி ரில்லதாம் வானம் நினைந்திடிற்
பூவி ரித்திலாக் குளமெனல் பொருந்தும்;
பெண்மணி யொருத்தி பேணியணிந்திட
எண்ணிய கருநிறக் கஞ்சுகத் தெழிலை
அதிக மாக்கவே யழகுடன் தைத்த
கதிரொளி தருநன் மணிகளே யென்ன
இரவெனு மரசி யிணையிலா வுந்தமைக்
கரங்கொடு வானிற் கவித்தமைத் தன [ளோ?
அன்றேல், அகில நாதனு மிறைதனின்
முன்றில் விளக்கமோ மொழிந்திடு முடுக் [களே.

வி. சுப்பய்யர்.

The Lost Will.

By Mr. M. S Krishnasamy Iyer.

காணமற்போன மரணசாஸனம்.

9-ம் அத்தியாயம்.

சுந்தரம் ஐயர் இரவு சாப்பிட்டானதும், தமது அறையில் உட்கார்ந்துகொண்டு வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவர் அன்று காலையில்தான்......கொலைக்கேஸ் விஷயமாகத் திருச்சிக்கு வந்தார். அவர் அந்தக்கேஸின் ரஹஸ்யங்களை வெளிக்குக்கொண்டுவந்து உண்மையான குற்றவாளியைத் தண்டனைக்குள்

ளாக்கி, குற்றமற்ற ஒரு பட்டிக்காட்டானை மாணதண்டனையிலிருந்து தப்புவித்தார் அதனால் அவருக்குக் கீர்த்தி அதிகரித்ததோடு, கவர்ன்மெண்டு அதிகாரிகளும் அவரிடம் அதிக மரியாதை பாராட்டினார்கள். பணக்காரப் பட்டிக்காட்டான் அவரது திறமைக்காக அடுத்தநாள் அவருக்கு வெகுமதி செய்யவிருந்ததனால், சுந்தாம் ஐயர் அன்று அங்குத் தாமதிக்க நேர்ந்தது. அவருடைய பிரதாபம் திருச்சியெங்கும் பரவிற்று. அவரைப் பார்க்கப் பல கனவான்கள் அன்றுமாலை அவருடைய விடுதிக்கு வந்திருந்தார்கள். பேட்டிகொடுத்ததனால் சிரமம் மேலிட்ட சுந்தாம் ஐயர் சீக்கிரம் படுத்துறங்கலாமென்று எண்ணி, தம்முடன் வந்திருந்த வேலைக்காரனைச் சீக்கிரம் படுக்கையைப் போடச்சொன்னார். படுத்துக்கொள்ளும் தறுவாயில்—சுமார் 9-மணி இருக்கும்—நீலகண்டனும் துரைசாமியும் அவரது அறைவாயிலண்டை வந்து 'சுந்தரம் ஐயர் இருக்கிறாரா?' என்று விசாரித்தார்கள். மிக்க சிரமமாயிருக்கும்போதும் வந்தவர்களை வெடுவெடெனப் பேசித் துரத்துவது சுந்தாம் ஐயருக்கு வழக்கமில்லையாதலால், அவர் தாமே சுந்தரம் ஐயர் என்று தெரிவித்து அவர்களை உள்ளே வரச்சொல்லி, உபசரித்து வந்தகாரியம் என்னவென்று கேட்டார்.

துரைசாமி:—தங்களைப்பற்றி இன்று கேள்விப்பட்டோம்: தங்களுடைய சாமர்த்தியத்தைப்பற்றிப் போலீஸாரும் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். ஆகையால், உங்களைப் பார்த்துவிட்டுப் போகலாமென்று வந்தோம்.

சுந்தரம் ஐயர்:—ஏதாவது காரியமாகவா? அல்லது சும்மா பார்த்துவிட்டுப் போகவா? எப்படியிருப்பினும், நீங்கள் என்னைப் பார்க்க வந்ததைப்பற்றி மிக்க சந்தோஷமே.

நீலகண்டன்:—காரியமாகவே தான் வந்தோம்: எனக்குச் சில நாட்களாக ஒரு சந்தேகம் இருந்துவருகிறது. தங்களைக் கேட்டால்: ஒருகால் அது நீங்கக்கூடுமென்று நினைத்தேன்' அதனால்தான் தங்களை இப்போது பார்க்க வந்தது. மேலும், தனித்துத் தங்களிடம் பேச வேண்டியிருப்பதனால், இரவில வரலானேன். பகற்காலத்தில் வந்தால் இங்குப் பலர் இருக்கக்கூடும்.

சுந்தரம் ஐயர்:—அப்படியானால் வேறு அறைக்குப் போகலாமா?

நீலகண்டன்:—இவன் என்நண்பன். இங்கு இவன் இருப்பதனால் யாதொரு கெடுதியுமில்லை. வேறு எவரும் இவ்விஷயத்தை அறியாமலிருந்தாற் போதும்.

சுந்தரம் ஐயர்:—இங்கு நாம் பேசுவது ஒருவருக்கும் கேட்காது; வேண்டுமானால் மெள்ளப் பேசுவோம்.

நீலகண்டன்:—நான் இருப்பது கல்யாணபுரம். ஆனால், சில காலமாக எனது மாமன் ஊரில் வஸித்துவருகிறேன். இப்போது படிப்புக்காக இந்த ஊரில் இருக்கிறேன். என் தகப்பனார் பெயர் சங்கரய்யர். அவர் கல்யாணபுரத்தில் அதிகச் செல்வமுள்ளவராக இருந்தார். அவருககு இரண்டு மனைவிகள் உண்டு. நான் மூத்தாள்பிள்ளை. இளையாளை எனது ஒன்பதாம் வயதில் அவர் கலியாணம் செய்துகொண்டார்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் தாயார் இருக்கிறாளல்லவா?

நீலகண்டன்:—இருக்கிறாள்; இப்போது என் மாமன்வீட்டில் இருக்கிறாள்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் தகப்பனார் உன் தாயாரைத் தள்ளிவைத்துவிட்டாரோ?

நீலகண்டன்:—பத்துவருஷங்களுக்கு முன் என் தாயாருக்கு தேக அசௌக்கியம் ஏற்பட்டது. பல வைத்தியர்களைக்கொண்டு வைத்தியம் பார்த்தும் பயன்படவில்லை. அதன்மேல் என் மாமா ராமய்யர் எங்களைத் தமது ஊருக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் வைத்தியம் பார்த்தார். சில மாதங்களுக்கெல்லாம் என் தாயார் சொஸ்தமானாள். பிறகு, உடம்பு தேறினதும் ஊருக்குப் (கலியாணபுரத்துக்கு) போக

லாமென்றிருந்தோம். அதற்குள் என் தகப்பனார் வேறு ஒருபெண்ணைக் கலியாணம் செய்துகொண்டதாக ஸமாசாரம் எங்களுக்கு எட்டிற்று. அவர் எங்களை அங்கே வரவேண்டாமென்று சொல்லியனுப்பிவிட்டார். நாங்கள் பலமுறை பிரயத்தனப்பட்டும், அவர்மனதை மாற்றக்கூடவில்லை. இளையாளது பேச்சைக் கேட்டு அவர் எங்களைத் தள்ளிவிட்டார். பிறகு என் தாயார் முழுதும் சொஸ்தமடைந்ததும், அவளும் நானும் என் மாமாவுடன் கல்யாணபுரத்திற்குப்போய் என் தகப்பனாரைக் கண்டோம். என் தகப்பனார் வருவதற்குள், என் சிறியதாயும் அவள் தாயாரும் எங்களைக் கண்டபடி வைது வீட்டைவிட்டுப் போகச்சொன்னார்கள். என் தகப்பனார் வந்ததும், அவரை நாங்கள் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டோம். அவரும் எங்களை வைது அனுப்பிவிட்டார். நாங்கள் என்ன கெஞ்சியும், அவர் மனம் இரங்கவில்லை. அதன் பிறகு நாங்கள் ஊருக்குப்போய்விட்டோம்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் மாமாவின் ஊருக்கா?

நீலகண்டன்:—ஆம்; அங்கேபோன கொஞ்சகாலத்துக்கெல்லாம், என் தகப்பனார் நோய்கண்டு ஆபத்தான நிலைமையில் இருப்பதாயும், உடனே எங்களைப் புறப்பட்டு வரும்படியாயும் கடிதம் வந்தது. நாங்கள் உடனே புறப்பட்டுப் போனோம். அப்போது என் தகப்பனார் என் தாயாரிடம் முன்போலவே பிரியமாயிருந்தார். அவருக்கு வியாதியும் வரவரக் குணமடைந்து வந்தது.

சுந்தரம் ஐயர்:—அப்போது உன் சிறியதாய் ஒன்றும் சண்டை போடவில்லையா?

நீலகண்டன்:—அவள் அச்சமயம் ஊரில் இல்லை; ஊரிலிருந்து வர இரண்டு மூன்று வாரங்களாயின. அவள் வந்த பிறகு ஸதா சண்டையும் சச்சரவுந்தான். என் தகப்பனார் என் தாயாரிடத்தில் முன்போலப்பிரியமாயிருந்தாராம். அப்போது நடந்த சமாசாரங்கள் எனக்கு நன்றாய் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை. இப்போதுதான் எல்லாவிஷயங்களையும் என் தாயாரைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். என் தகப்பனார் தமக்கு அந்தியகாலம் வந்துவிட்டதென்று எண்ணி, உயில் எழுதிவைக்க நிச்சயித்தார். என் தாயாரிடம், எங்களுக்குச் சொத்து அதிகம் வைப்பதாகவும், என் சிற்றன்னைக்கும் அவள்குழந்தைக்கும் சொற்பச்சொத்தே வைப்பதாகவும் சொன்னார்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் சிற்றிக்குக் குழந்தைகள் உண்டோ? எத்தனை?

நீலகண்டன்:—ஒரு பிள்ளைதான்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் தகப்பனார் உன் தாயாரிடம் முன்போலவே பிரியமாயிருந்ததாகச் சொன்னாயே; அப்படியானால், உன் சிற்றியிடம் வெறுப்பாயிருந்திருக்கவேண்டுமே. அப்படியிருந்தால், அதற்கு ஏதாவது காரணம் உண்டோ?

நீலகண்டன்:—என் சிற்றியின் நடத்தையைப்பற்றி என் தகப்பனார் ஏதோ சந்தேகம் கொண்டாராம். அதனால் அவருக்கு அவள்மேல் கோபமாம். என் தாயாரிடத்தில் அடிக்கடி அவளைப்பற்றித் தூஷிப்பதுண்டாம்.

சுந்தரம் ஐயர்:—மேலே சொல்.

நீலகண்டன்:—பிறகு, ஒருநாள் வக்கீல் வந்தார். அவரிடம் உயில் எழுதச்சொல்லி, அதில் எங்களுக்கு அதிகம் ஆஸ்திவைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். இவ்விஷயமாத்திரம் எனக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது; மற்றவைகள் நினைவிற்கு வரவில்லை; வக்கீல் உயிலை எழுதினபின் அதைக்கொண்டுவந்து காட்டினார். இனி தாம் சாவதாயிருந்தாலும், திருப்தியாகச் சாகலாமென்று என் தகப்பனார் வக்கீலிடம் சொன்னார். அதோடு, என் தகப்பனார் என்னைச் சுட்டிக்காட்டி, "இவனை இத்தனைநாளாக அலக்ஷியம் செய்ததற்கு இது செய்தது திருப்தியாயிருக்கிறது" என்று சொன்னார். இதுவும் எனக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது.

பிறகு, நாலைந்து நாட்களுக்குள்ளே, இவன் (துரைசாமியைச் சுட்டி) சிற்றப்பா வந்தார்.

அவர் தம் தங்கை விஷயமாக—அதாவது என் சிற்றி விஷயமாக—ப் பரிந்து பேசினார் என் தகப்பனார் மனம் மாறாமல் உறுதியாயிருந்ததோடு, என் சிற்றியைத் தம் ஊருக்கு அழைத்தப்போகும்படியாயும் கண்டித்துவிட்டார்; ஆனால் அவர் அழைத்துக்கொண்டு போகவில்லை. சில தினங்களுக்குள் இவன் சிற்றப்பா தனியாக ஊருக்குப் போய்விட்டார்.

என் தகப்பனாருக்குச் சிலநாட்களுக்குள்ளே வியாதி குணமாயிற்று; ஆனால், திடீரென்று திரும்பிக்கொண்டது. பிறகு நாலைந்து தினங்கள் சென்றதும் அவர் இறந்துபோனார். இறந்த மூன்றாம்நாள் சாம்பசிவ ஐயர்—இவன் சிற்றப்பா—உயிலின்படி அப்பொழுதே சொத்துக்களைப் பாகம்செய்யவேண்டுமென்றார். என் தாயாரும் அதற்குச் சம்மதிக்க, இரும்புப் பெட்டியைத்திறந்து உயிலை எடுத்துப்பார்த்தோம். உயிலில் என் சிற்றிக்கு அதிக சொத்தும், எனக்கு இரண்டு காணி நிலமும் ஒருவீடும் எழுதியிருந்தது. உயிலில் எதாவது பிசகு நடந்திருக்குமென்று எண்ணினோம். உயில் ரெஜிஸ்டராயிருந்தது. ரெஜிஸ்டராபீஸில் எக்ஸ்டிராக்ட் எடுத்துப் பார்த்தோம். அதிலும் அப்படியேயிருந்தது. என் தகப்பனார் எங்களை மோசஞ்செய்து போய்விட்டாரென்று தெரியவந்தது.

சுந்தரம் ஐயர்:—பிதுரார்ஜிதம் ஒன்றுமில்லையோ? எல்லாம் ஸ்வார்ஜிதந்தானோ?

நீலகண்டன்:—ஆம். ஸ்வார்ஜிதந்தான். இப்போது, நாங்கள் சிரமதசையிலிருக்கிறோம். ஆனால், அதைப்பற்றி நான் வருத்தப்படவில்லை. எனக்கு ஒரு சந்தேகம் மாத்திரம் உண்டு. என் தகப்பனார் இறக்கும்வரையில் என்மேல் பிரியமாகவேயிருந்தார். அது உண்மை. என் தாயாரிடத்திலும் அவர் பிரியமாகவே இருந்தார். இறக்கும்வரையில் அவர் என் சிற்றி சமைத்து அவள் கையால் சாப்பிடவில்லை. அவர் இறக்கும்போதும், என் தாயார் மடியில் படுத்துக்கொண்டேதான் இறந்தார். அப்படி இருந்தவர், எங்களுக்கு இவ்விதமாக உயிலெழுதியது மனித இயல்புக்கு ஒத்திருக்கிறதா? இவ்விஷயம் அஸம்பாவிதமாகத் தோற்றவில்லையா? மற்றொரு விஷயம்: முதலில் வக்கீல் எழுதின உயிலே ரெஜிஸ்டரானது—ஆம், ரெஜிஸ்டரான விஷயம் நிச்சயமாய்க் கூற முடியாது—அவர் அதை வாசித்துக் காட்டியபோது, எங்களுக்கு மிகுந்த திருப்தி ஏற்பட்டது உண்மைதான். அப்படி முதலில் எழுதினது ரெஜிஸ்டராயிருந்தால், இரண்டாவதாக ஒரு உயிலை ரெஜிஸ்டர் செய்ய முடியுமா? ஆனால், ரெஜிஸ்டராபீஸில் ஒன்றுதான் ரெஜிஸ்டராயிருக்கிறதென்று என் மாமாவும் இவன் (துரைசாமி) தகப்பனாரும் விசாரித்துள்ளார்கள். இவ்விஷயம் உங்களுக்குப் புதிராகத் தோற்றவில்லையா! இந்த விஷயத்தில் உண்மை இன்னதென்று தங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? சொல்லுங்கள்.

சுந்தரம் ஐயர் சற்றுநேரம் ஆலோசித்து, பிறகு, "இது விஷயமாய் நான் ஒன்றும் இப்போது சொல்லுவதற்கில்லை. ஆனால், இரண்டொரு கேள்விகளைக் கேட்கிறேன்; அவற்றிற்குப் பதில் சொன்னால் போதும்: உயில் எழுதிய வக்கீல் இப்போது எங்கிருக்கிறார்? அவருடைய பெயர் என்னவென்பது உனக்குத் தெரியுமா?" என்றார்.

நீலகண்டன்:—அவர் இறந்துபோய் இப்போது ஒரு வருஷமாகிறது. அவருடைய பெயர் மகாதேவ ஐயராம். அவர் என் தகப்பனாருக்கு அதிகம் வேண்டியவரென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

சுந்தரம் ஐயர்:—எப்போது முதல் வேண்டியவர்?

நீலகண்டன்:—அது எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியாது. ஆயினும், அவர் நாங்கள் தள்ளப்பட்டதற்கு முன்னால் எங்கள் ஊருக்கு வரவில்லை. இவன் சிற்றப்பாவுக்கு அவர் தெரிந்தவராம்.

சுந்தரம் ஐயர்:—இப்போது இவன்சிற்றப்பா எங்கிருக்கிறார்?

நீலகண்டன்:—தம்மூரில்தான் இருக்கிறார்.

சுந்தரம் ஐயர்:—உன் சிற்றி?

நீலகண்டன்:—சிலகாலம் என் ஊரிலும், சில காலம் குளித்தலையிலும் இருப்பாளாம். நான் என் சொந்த ஊர்போய் வெகுகாலமாயிற்று.

சுந்தரம் ஐயர்:—அவளைப்பற்றி முன்போல ஏதாவது புகாருண்டோ?

நீலகண்டன்:—புகார் உண்டென்றுதான் எனக்குக் கேள்வி. ஆனால், அந்த விஷயத்தைப்பற்றி நிச்சயமாய் நான் ஒன்றுங் கூற முடியாது.

சுந்தரம் ஐயர்:—அவளுடைய பிள்ளை என்ன செய்கிறான்?

நீலகண்டன்:—அவன் சிறியவன். அதிகம் வயஸாகவில்லை. அவனை அவள் படிக்க வைத்திருக்கிறாள். சில நல்ல சமாசாரங்களையும் அவள் விஷயமாய் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அநேக தானதருமங்களைச் செய்து வருகிறாளாம். அதனால் கொஞ்சம் கடனும் ஏற்பட்டிருக்கிறதாம்.

சுந்தரம் ஐயர்:—இனி நான் கேட்கவேண்டிய விஷயம் ஒன்றுமில்லை. நான் சீக்கிரம் சென்னைக்குப் போகவேண்டும். என்னால் கூடியவரையில் உன் விஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்கிறேன். ஏதாவது துப்புத் தெரியும் பக்ஷத்தில், அதை உடனே தெரிவிக்கிறேன். ஆனால், இந்த விஷயமாய் இப்போது நான் அதிகமாக ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை.

உடனே துரைசாமி, "இதன் இரகசியத்தைக் கண்டுபிடிக்க என்ன கொடுக்கவேண்டியிருக்கும்?" என்று கேட்டான்.

"நான் முதலில் ஒன்றும் கேட்பதில்லை. பிறகும் இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துவதில்லை. இந்த விஷயங்களில் பிரதிப்பிரயோஜனம் இன்னதுதான் கொடுக்கவேண்டுமென்று வரையறை இல்லை. துப்பறியும் வேலை கடினமானது. சில சமயங்களில் உயிருக்கே ஆபத்து நேரிடலாம். உயிருக்கு விலை என்ன இருக்கிறது? ஆகையால், அவரவர் சக்திக்கும் பிரியத்துக்கும் தக்கபடி கொடுக்கட்டும் என்று நான் இருந்துவிடுவது வழக்கம். மேலும், சிரமதசையில் உள்ள நீ மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைத் தவிர வேறு என்ன கொடுக்கமுடியும். அதற்காக நான் என் முயற்சிகளில் கொஞ்சமும் குறைப்பேனென்று நீ எண்ணாதே. உன் ஸந்தேகந் தீர்ந்தால், அதுவே எனக்குப்போதும்" என்று சுந்தரம் ஐயர் அதற்குப் பதிலளித்தார்.

பிறகு சிறிதுநேரம் வேறுபல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்து வாலிபர்கள் சுந்தரம் ஐயரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றார்கள்.

(இன்னும் வரும்,)

எம். எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயர்.

Books and Reviews.

புஸ்தகங்களும், விமர்சனங்களும்.

[ஹரிச்சந்திரன்: ராவ் ஸாஹெப் ப. சம்பந்த முதலியார். பி. ஏ; பி.எல். அவர்கள் இயற்றியது. விலை ரூ. 1.]

மேற்குறித்த புஸ்தகமொன்று நமது பார்வைக்கு வந்துள்ளது. இதில் இந்தியரால் மாத்திரமேயன்றி மேனாட்டாராலும் போற்றப்படும் ஹரிச்சந்திரன் கதையானது நாடகரூபமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இது எழுதப்பட்டுள்ள நடையும், போக்கும், சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும் படிப்போர் மனதைக் கவரத்தக்கதாயிருக்கின்றது. இந்நூலின் ஆசிரியர் எழுதியிருக்கும் மற்ற நாடகங்களில்

அமைந்துள்ள குண விசேஷங்கள் இதற்கும் பொருந்தியுள்ளனவென் [illegible] மேலே விளங்கும். இந்நூலானது சொற்பப் படிப்பாளிகளும் படித்தறிந்து இன்புறுமாறு எழுதப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒவ்வொருவரும் இந்நூலை வாங்கிப் படிப்பது அவசியமாகும். புஸ்தகம் வேண்டுவோர்: வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி, வேலூர். (தென்னிந்தியா.) என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[1008 சிவலிங்கப்படம்: "சிவலிங்கம்" நெ. 58 அவில்காரத் தெருவு, வேலூர். விலை அணா 4.]

மேற்குறித்த 1008 சிவலிங்க உருவங்கள் அடங்கிய படமொன்று நமது பார்வைக்கு வந்துள்ளது. இது அழகிய கோமுகமும், தலையில் ஐந்துதலை நாகமும், புஷ்பமாலையும் சூட்டியதாய்ப் பார்வைக்கு மிக அழகாயும், பூஜைக்கு ஏற்றதாயும் இருக்கின்றது. நாம் இப்படத்தின் விசேஷத்தைக் குறித்து அதிகம் எழுதத் தேவையில்லை. சிவபக்தர்கள் அனைவருக்கும் இது அத்தியவசியமானதையால், அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் இதை மிகுந்த பக்தி விசுவாசத்துடன் பூஜைக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்வார்களென நம்புகிறோம். இதன் விலை அணா 4. வேண்டுவோர்: "சிவலிங்கம்" நெ. 58 அவில்காரத் தெருவு, வேலூர் (வட ஆற்காடு ஜில்லா) என்று எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[கதாவர்ஷிணி: பத்திராதிபர், சு. அ. சுப்பராய பிள்ளை; கதாவர்ஷிணி காரியஸ்தலம், தூத்துக்குடி. வருஷ சந்தா ரூ. 2.]

இதன் முதல் சஞ்சிகை நமது பார்வைக்கு வந்துள்ளது. இதில் அறிவின் பெருக்கத்திற்கான பல விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன. நமது நேயர்கள் இதை ஆதரிப்பார்களாக.

Topics from Periodicals.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

புளியம்விதையைக் கால்நடைத் தீவனமாய் உபயோகித்தல்.

புளியமரங்கள் ஏராளமாயிருக்குமிடங்களிலெல்லாம், பழங்களிலிருந்து புளியை அப்புறப்படுத்திவிட்டு, விதைகளைத் தூர எறிந்துவிடும் வழக்கம் இருந்துவருகிறது. இப்படி தூரஎறிந்துவிடும் விதைகளைச் சில ஏழை ஜனங்கள் வறுத்து, பஞ்சக்காலங்களில் சாப்பிடுகிறார்களென்பது நம்மெல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். சிலர் இதைச் சாதாரண காலங்களிற்கூட, வறுத்துச் சாப்பிடுகிறதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இவ்விதைகளுக்கு ஸாதாரணமாய் யாதொரு விலையும் கிடையாது. ஆனால், இவ்விதைகளிலிருந்து பசை செய்து காகிதப் பெட்டிகள் முதலியவை செய்பவர்கள், இவ்விதைகளைப் பொறுக்கிக்கொண்டு வந்து கொடுப்பவர்களுக்கு ஏதோ இனும் கொடுப்பதுண்டு. கிருஷ்ணா ஜில்லாவில்மாத்திரம் இவ்விதைகளைச் சொற்ப விலைக்கு விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஜனங்கள் இவ்விதையைச் சாப்பிடுமுன், வறுத்தாவது அல்லது ஊறவைத்தாவது மேல் தோலை நீக்கி உள்ளிருக்கும் பருப்பைத் தின்பதுண்டு. சிலர், இந்தப் பருப்பிலிருந்து மாவுசெய்து, அதை ரொட்டிகளாய்ச் சமைத்துச் சாப்பிடும் வழக்கமுமுண்டு. இவ்விதையிலிருந்து எடுக்கும் பசையைப் புஸ்தகங்கள் பயிண்டு செய்வதிலும், செருப்பு முதலிய பாதரக்ஷைகள் செய்வதிலும் உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்களேயொழிய, வேறு விஷயங்களில் உபயோகப்படுத்தி வருவது எல்லோருக்கும் தெரியாது. திருநெல்வேலிஜில்லா தென்காசித் தாலூக்காவிலும், செங்கோட்டை முதலிய இடங்களிலும் இவ்விதைகளைச் சந்தைகளில் கொண்டுவந்து விற்கிறார்கள். சிலர் இதை மாட்டுத் தீவனத்திற்காகவும் உபயோகப்படுத்துகிறார்களென்று தெரியவருகிறது. சாதாரணமாய்ப் புளியம்பழம் அகப்படும் காலங்களில், விதைகளை ஏராளமாய் வாங்கி அவற்றைச் சட்டியில் போட்டு வறுத்து, சாக்குக்களில் கட்டிவைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதில் புளியம் விதைகள் லேசில் புழுத்துப்போகாமல் அப்படியே இருக்கும் சக்தியை அடைகின்றன. அப்பால் தினசரி வேண்டிய அளவு புளியங்கொட்டையை எடுத்து உரலில் போட்டுக் குத்தித் தோல்நீக்கிப் புடைத்து உள்பருப்பைச் சுமார் 20மணி நேரம் ஊறப்போட்டு மாடு ஒன்றுக்கு பட்

டணைப்படி அரைவீதம் வைத்தால், மாடுகளுக்குப் பிண்ணாக்கு பருத்திக்கொட்டை முதலியவைகள் வைக்கவேண்டியதில்லை. முதன்முதல் மாடுகள் இதைத்தின்று வழக்கமாகிறதற்காக, பருத்திக்கொட்டை, கொள் அல்லது பிண்ணாக்கு முதலிய தீவனப் பொருள்களை ஊறப்போட்டு, அந்தத் தண்ணீரை மாடுகள் குடித்துப் பழக்கமானவுடனே இப்புளியம் விதைகளை மாத்திரம் தனியே ஊறப்போட்டு வைத்து வருகிறார்கள். புளியம் விதையை இரசாயன பரிசீலனம் செய்துபார்த்து ஹூப்பர் என்பவர் மாட்டுத் தீவனத்துக்கு வேண்டிய உயர்ந்த உணவுப் பொருள்கள் அதிலிருப்பதாகக் கண்டிருக்கிறார்.

மேலும், இப்புளியம் விதையையும் பருத்திக்கொட்டையையும் இரசாயனபரீக்ஷை செய்து பரிசீலனம் பண்ணி இரண்டையும் சீர்தூக்கிப்பார்த்தால், புளியம் விதையிலுள்ள அம்சங்கள் அநேகமாய்ப் பருத்திக் கொட்டையிலுள்ளவைகளுக்குத் தாழ்ந்திருக்கவில்லையென்று ஊகிக்க வேண்டியதாயிருக்கின்றது. புளியம் விதை இக்காலத்தில் பொதி ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2-க்குள் கிடைக்கின்றது. ஆனால், பருத்தி விதையின் விலையோ ரூபாய் பத்துக்குக் குறைகிறதில்லை. ஆகையால், புளியம் விதை பருத்தி விதையைப்போல சத்துள்ள கால்நடைத் தீவனமாயிருந்தபோதிலும், விலை சரசமாயுள்ளதனால், அது எல்லோரும் கையாளக்கூடிய வஸ்துக்களில் ஒன்று. இந்த விதையைத் திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் சில பாகங்களிலும், மலையாளத்தில் செங்கோட்டை முதலிய சில இடங்களிலும் மாத்திரம் கால்நடைத்தீவனமாய் இப்போது உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்.— விவேக போதினி.

பாலபோஷணைக்குப் பாலைப்பக்குவம் செய்தல்.

குழந்தைகளுக்குத் தாய்ப்பாலே மிகவும் சிறந்தது. அவற்றிற்குப் பத்தாவது மாதம் வரையில் தாய்ப்பாலே கொடுக்கப்பட்டு வரவேண்டும். அப்படித் தாய்க்குப் பால் ஏற்படாவிட்டால், வேறு ஏதேனும் பாலைப் பக்குவப்படுத்திக் குழந்தைகளுக்குப் புகட்ட வேண்டும். பாலைப் பக்குவப்படுத்தும் முறையானது "வைத்திய கலாநிதி" யில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது:—

குழந்தைகளுக்குப் பத்தாவது மாதம் வரையில் தாய்ப்பாலே போஷணைக்கு முற்றிலும் ஏற்ற உணவென்பது இப்பொழுது புதிதாகக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லும் விஷயமன்று; ஆனால், தாய்ப்பால் கிடைக்காத குழந்தைகளுக்கு வேறு ஏதேனும் பாலை (முக்கியமாய்ப் பசுவின்பாலைத்) கொடுத்து வருகிறோம். பசுவின் பாலைத் தாய்ப் பாலைப்போலவே சற்றேறக் குறைய பக்குவம் செய்து உபயோகிப்பது உசிதமாகும்; பொதுவாக ஆரோக்கிய நிலைமையில் இருந்து வருகிற ஒரு இளங்குழந்தைக்குப் பசுவின் பாலை விளாவி வைத்துக்குப் புகட்டி வருவது வழக்கம். இவ்வாறு கொடுப்பதன் குறைகுணங்களைப்பற்றி நாம் விசாரிக்கவேண்டியது அவசியம்.

"இருபது அவுன்ஸ் கொள்ளக்கூடிய ஒரு குப்பியில் ஸமபாகமாகப் பாலையும் ஜலத்தையும் கலந்து நிரப்பி, கெட்டியாய் மூடிவிட்டு அசையாமல் வைத்திருக்கவும். சற்றுநேரம் கழித்து, அக்குப்பியிலிருந்து 15 அவுன்ஸ் பாலைக் கலக்காமல் மெல்லென வடித்தெடுக்கவும். இதில் நூற்றுக்கு ஏழு பங்கு வீதம் சுத்தமான வெள்ளைச் சர்க்கரையும் சேர்த்துக் கலக்கவும். இவ்விதம் செய்ய அடியிற் குறிக்கப்படுமாறு அப்பாலின் கூட்டு முறையில் பதார்த்தங்களின் வ்யூஹம் காணப்படும்:—

ப்ரோடீன் என்னும் சத்து	1·70
சர்க்கரை	7·
கொழுப்பு	4·
உப்பு வகைகள்	0·25
தண்ணீர்	86·15

இந்த வீதப்படி இந்தப் பசும்பாலானது முலைப்பாலை அதன் பதார்த்தக்கூட்டு முறையில் *சற்றேறக் குறைய ஒத்திருக்கின்றது. முலைப்பாலின் கூட்டு முறை எவ்வாறு இருக்கின்றதென்றால்:—

ப்ரோடீன்	1·50
சர்க்கரை	7·
கொழுப்பு	4·
உப்பு வகைகள்	0·20
தண்ணீர்	87·30

குழந்தையின் தேககனத்தின் நிறைக்கும், அதன் வயதுக்கும், அதன் மற்ற நிலைமைகளுக்கும் ஏற்றவாறு இருபத்துநான்குமணிநேரத்தில் அதற்கு எவ்வளவு பால் தேவையாயிருக்குமென்பது கற்றறிந்த வைத்தியனைக் கொண்டு அறிந்துகொள்ளப்படவேண்டும்" என்று டாக்டர் ஜே. எப்ஸ்டீன் (Dr. J. Epstien.) என்பவர் கூறுகிறார். அந்த இருபத்துநான்கு மணிநேரத்தில் எத்தனை வேளை பால் ஊட்டவேண்டுமென்பதும் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

இருபது இருபது அவுன்ஸ் பிடிக்கக்கூடிய இரண்டு புட்டிகளில் நிரம்பவும் முற்கூறிய வகையில் விளாவி வைக்கப்பட்டுள்ள (பாலில் கொதித்து ஆறிய ஜலம் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) பாலில், மேலேயுள்ள 15 அவுன்ஸை மாத்திரம் வேளைக்கு இவ்வளவு என்று விபாகம் செய்து குழந்தைக்குப் பருகக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு புட்டியிலுள்ள இருபது அவுன்ஸ் பாலில், மேற்புறமுள்ள 15 அவுன்ஸ் பால் செலவாய்விட்டதும், மற்றொரு புட்டியிலுள்ள பாலையும் அவ்விதமே வீதப்படி எடுத்து உபயோகிக்கலாம். முற்கூறியபடி ஸாதாரண வெள்ளைச் சர்க்கரையைச் சேர்ப்பதைவிட, க்ஷீர சர்க்கரை (Milk Sugar) கிடைக்குமானால், உபயோகிப்பது மிகவும் நலம். முக்கியமாய், இதில் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், ஒவ்வொரு வேளையிலும் குழந்தைக்குக் கொடுக்கப்படும் பாலின் அளவானது ஒரே சீராயிருக்கவேண்டும் என்பதோடு, பாலும் ஜலமும் ஸமபாகமாகச் சேர்க்கப்பட்டு, சர்க்கரையும் தகுந்தவாறு கலக்கப்பட்டு வரவேண்டும் என்பதேயாம். மேலும், ஒவ்வொரு தடவையிலும் பால் புகட்டும்போது இவ்வளவு நேரம் இடைவெளி இருக்கவேண்டுமென்பதையும் நியமத்துடன் கவனித்து வரவேண்டும்.

ஒரு குழந்தை பிறக்கும்போது, கடவுளின் செயலால், அதற்கு எல்லாவிஷயங்களிலும் ஏற்றவண்ணமாய் ஏற்படும் உணவானது தன்னைப் பெற்றெடுத்த மாதாவினிடமே உண்டாகின்றது. அந்தப்பால் பிறந்தது முதல், வேறுவித உணவு எடுத்துக்கொள்ளும் திறமை வருகிறவரையில் (பெரும்பாலும் 10-வது மாதம்வரையில்) குழந்தைக்கு இன்றியமையாத உணவாகிறது. ஏதோ துரதிருஷ்டத்தினால் தாய்ப்பாலை அநேக காரணங்களால் இழந்துவிட்ட இளங்குழந்தைகளுக்கு, தாய்ப்பாலின் ஸ்தானத்தில் வேறு ஏதாவது ஒரு உணவை உபயோகிக்கவேண்டிவருவதனால், அதற்குப் பசுவின்பாலைத்தவிர வேறொன்றும் ஏற்ற குணமுள்ளதன்று என்று பற்பல ஆராய்ச்சிகளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், பசுவின்பாலை உபயோகிப்பதற்கு முன்பு, அதை முற்கூறிய முறைப்படி முலைப்பாலுக்குச் சமானமாகப் பக்குவம்செய்து தான் இளங்குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் பாலை விளாவிப் பக்குவம்செய்து உபயோகிப்பதனால், குழந்தையின் குடலில் அது எளிதில் ஜீர்ணமாவதோடு, அதன் கோமளமான தாதுக்களையும் தக்கவாறு போஷிக்கும்.

தந்த சுத்தி.

பற்களைச் சுத்திசெய்துகொள்ளும் விஷயமாய் ஒருவர் "தமிழர்நேசன்" பத்திரிகையில் எழுதியிருப்பதாவது:—

தந்தசுத்திக்காகப் பற்பொடி செய்துகொள்ளுவதற்குக் கீழ்க்கண்ட சாமான்களைச் சேர்த்து எளிதில் செய்துகொள்ளலாம்.

கருவப்பட்டைப் பொடி, ஏலம், கிராம்பு, ஜாதிக்காய்ப்பொடி, கற்பூரத்தூள், சுக்குத்தூள், ஓமத்தூள். ஓமத்தூளைக் கருவப்பட்டைப் பொடிக்குச் சமமாகச்சேர்த்து, மற்றவைகளை வாசனைக்காகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். எந்தப் பற்பொடி உபயோகித்தாலும், அவை கொஞ்சம் சொரசொரப்பாயிருக்கவேண்டுமேயல்லாது, பல்லின் கடினமான மேற்பாகமாகிய தந்தத்தை (Dentine) தேய்க்கக்கூடியதாயிருக்கக்கூடாது. ஆகையால், சாம்பல் செங்கற்கட்டி, கோலப்பொடி, மணல் முதலியவைகளைப் பல்தேய்க்க உபயோகிக்கக்கூடாது. குச்சுப்புல்லுடன் சீனிச்சர்க்கரையை உபயோகிக்கலாம். குச்சுப்புற்களுக்குப் பதிலாகக் குச்சு உண்டாக்கக்கூடிய அநேகம் சாமான்கள் நமது தேசத்தில் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றன. இவற்றுள் முக்கியமானவை பழுத்த மாவிலை, நாயுருவிவேர், ஆலம், விழுது, கருவேலங்குச்சி, வேப்பங்குச்சி முதலியவை. அவைகளில், பின்சொல்லிய மூன்றும் சிலாக்கியமானவை. 'ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி' என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. வேப்பங்குச்சி, வாயில் துர்க்கந்தமிருந்தால் அதை எடுத்துவிடும்; ஆனால், கொஞ்சம் கடினமாயுள்ளது. குச்சுப்புல்லோ அல்லது இக்குச்சிகளோ வழக்கமில்லாதவர்கள் உபயோகித்தால் எயிற்றிலிருந்து இரத்தம் வரும். ஆனால், இப்படி இரத்தம் வருவது முதலில் சிலநாட்களுக்குத்தான் இருக்கும். பின் வரவர இரத்தம் குறைந்து எயிறு இறுகி, பல் கெட்டிப்படும். எவ்விதம் தந்தசுத்தி செய்தாலும் பற்களின் எல்லாப்புறங்களிலும் அழுக்குப்போக, மேலுங்கீழுமாய்ப் பக்கத்திலிருந்து பக்கமாய்த் தேய்த்து, நாவையும் விரல்களினால் தேய்த்துத் துப்புரவுசெய்து, வாயைச் சுத்தஜலத்தால் கொப்புளிக்கவேண்டும். மலையாளத்தில், நாக்கை வழிப்பதற்கு, பிளந்ததென்னை ஈர்க்கை உபயோகிப்பதுண்டு. இது அவசியமன்று. கொஞ்சம் அஜாக்கிரதையாயிருந்தால் அது நாக்கைப் புண்படுத்திவிடும்.

திருமகளிரட்டைமணிமாலை.

[ஸ்ரீமான் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் இயற்றியது.]

காப்பு.

திருக்குருகூர் வந்துதித்த சீர்ச்சடகோபன் [மால்
தருக்கலுகூ ரம்பதமே சார்பு.

நூல்.

(வெண்பா.)

மணிநிறத்தன் மார்புவரை மன்னுவிளக்கே
அணிநிறத்துப் பங்கயப்பூ வார்ந்து—தணிவில் [லாச்
சீர்மை விளைத்தலைபோற் சேவடியே சேர்ந் [தேனுள்
ஆர்ந்து பலம்விளைக்க லாம். (1)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

ஆமோ வடிமை யொருவனஃ தன்றி யலைந்து [மிகப்
போமோ தனைநா டிகழ்ந்தால் கூர்விற் புழுங்கி [யுளம்
சாமோ வினைக்கை விரித்திரந் தோடுமோ தாம [ரைக்கண்
தாமோ தரன்மகிழ் செல்விநீ தண்ணருள் [சார்த்திடினே.

(வெண்பா.)

இடினுமன் செல்வ மிடா திருந்து முன்சீர்
அடிபெற்குத் தஞ்சமல ரார்ந்தாய்—மிடிதீர்க் [கும்
பொன்னை சுராசுரர் போற்றுந் திருமகளே
அன்னையார் மின்னை யறி. (3)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

அறிவே யறிக திருவினை நெஞ்சமே யம்புயத் [தாள்
எறிபூஞ் சுடர்த்தா ணினைத்திரு வென்றனிரு [பதமே
வறிதே யுழலா திலக்குமி கோயில் வலம்வருவீர்
நெறிதேர்ந் தவள்புகழ் சாற்றுவை நாவே [நினைத்துமன்னே.

(வெண்பா.)

மன்னும் பெருஞ்செல்வம் வந்து நிலமாடம்
துன்னு மனையூர்தி தொக்கவான்—என்னும்
இவைமுதல வெய்தியே யின்புறுவர் பூமின்
நவைதீ ரடிசேர் நரர். (5)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

நாருஞ் சுரரு மசுரரு நாகரு நாமுனி
வாரும் புராரியு மாலும் பிரமனு மன்னுவிச்சா
தாருங் கலையின் மகளுமிந்த் ராணியுஞ் சந்த்ர [கலா
தாரின் மனையுந் திருவருள் வேண்டுவர் தாநித [மே.

(வெண்பா.)

நிதமு முயற்சியின்க ணின்றுமுறூர் செல்வி
பதமுட் கருதார் பணத்தைப்—பதநினைந்தார்
என்று முயலா திருப்பினு நற்செல்வம்
துன்றிப் பெறுபபுகழ்ச் சொல். (7)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

சொல்லார் திருவே கலைமிகக் கற்றவர் தேர [மிலராம்
வல்லா ரிடம்பெரும் பாலும்விட் டெக்குண மாண் [பிலராம்
கல்லா ரிடத்தினைச் சார்தியா லன்னதன் [காரணந்தான்
சொல்லா யவர்முனம் பூசித் தவர்கொல் [சுகம்பெறவே.

(வெண்பா.)

பெறலாம் பொருள்களைப் பெற்றுஞானியின்பம்
உறலா மிருசெல்வாக் கொன்றித்—திறலா [ரும்
மக்களை யேவலரா மன்னலரம் பூமாதின்
தக்க வருளடைந்தாற் றான். (9)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

தானு ரணற்குத் திருமக டொண்டர் தமதிடர் [கள்
நானு விதத்தி லுள்முருக் கங்கொள நன்று [சொல்லி
ஆனு திருத்தலி னன்றே புரத்தலை யன்னவள் [பூண்
டானு னிரட்சக னென்றுதா னென்றும் மரு [ளடைந்தே.

(வெண்பா.)

அடைவின்றிப் பூவடிநா யன்னையே செல்வி
கடையனேனின்புகழைக்கண்டு—புடைபெயரா
துட்கருதிச் சாற்றியுனதருளை யெய்தவெனைக்
கட்கடையா னீசிறிது காண். (11)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

காணுஞ் சகத்தி னுயிருநீ யின்புநீ காதலின்பம்
பூணும் பொருளுநீ தேசுநீ சீர்த்திநீ பொற்
[றிரணீ
பேணும் பெரிய வறிவுநீ வன்மைநீ பேசுசுவை
ஊனுந் தொகுநெ (ல்) லுநீசெம்மலருறை
[யோவியமே.

(வெண்பா.)

ஓவியமு நானு முருவிளங்கு பொன்மகளே
காவிமலர்க்கண்ணன் றன்காதலீ—பாவியெனைப்
பற்றிநின்ற நீள்வினையைப் பாற்றியுனதருளைப்
பெற்றவனுச் செய்வையோ பேசு. (18)

(கட்டளைக் கலித்துறை)

பேசுந்திருமகள்சேரிடநாரணன் பேர்நிறமும்
வாசந் தொடர்ந்தடிசெங் கஞ்சமுந் தொண்டர்
[மனனகமும்
நேசம் புரியு மாசரி னில்லமு நேர்மணமும்
தேசம் புகழ்மட வாருந் திழாயுந் திறலருமே.

(வெண்பா.)

திறனுடைய மாயன்திருமார்வார் பாவாய்
விறனுடைய வுன்னையான் வேண்டி—அறவ
[டிமை
ஆகியு நின்னருளா மாரமுதம் வாய்க்காமல்
தாகியா நிற்றலேன் சாற்று. (15)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

சாற்றும் புகழ்த்திரு மானுகண் ணேக்கந் தகப்
[புரிந்தால்
கூற்றும் பயமுறுங் காடுநா டாகுமால் கூரறிவு
மாற்றும் வறுமையுந் தீரும் விகார வடிவனுமற்
றேற்றந் தருமுருக் கூடுவன் மிக்க வெழில்
[படைத்தே.

(வெண்பா.)

படைக்கு மயன்புதல்வன் பாரளந்தோன்
[பார்த்தா
னடைக்கு மடவனமே நாடின்—உடைக்குமொரு
நாதனின் பேர னலனுடைய பொற்பாவாய்
ஓதனின் சீரெளிதோ வோர்ந்து. (17)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

ஓர்ந்தொரு வாறு புகன்றுற் றிருவி னுருவ
[மெழில்
சார்ந்திடு பாத மனைமலர் மின்னிடை சந்தமர்
[கை
கூர்ந்தொளிர் கஞ்ச மலர்முகம் வாரிசங் கூற
[ருடான்
சேர்ந்திடு கண்ணிணை பங்கய மாம்பலஞ் செவ்
[விதழே.

(வெண்பா.)

இதழா யிரமுற்ற வின்று மரைப்பூ
அதனுனிசெய்யவளோ வன்னாய்—அதுதானின்
செவ்வுருவாற் செம்மை செறிந்ததோ சீர
[ணங்வே
திவ்வியவாக் காலெனக்குச் செப்பு. (19)

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

செப்புந் தரமன்று நின்புக ழாயினுஞ் செய்ய
[செல்வீ
தப்பின் றுரைக்க விழைந்தனென் பாடத்
[தயை புரிந்தாய்
வெப்புத் துயரார் வறுமையு நோயு நீவிட்டு யுல
கப்பன் முகுந்தனுக் காளாக வைப்பை பரு
[மணியே.

(நூற்பயன்.)

செய்யா ளிரட்டை மணிச் சீர்மாலை [illegible]
மெய்யான பக்தியுள மேவியுரை—செய்வார்
[தாப
பற்பநெற் பேறு [illegible] பாரின் [illegible] வாழ்வு [illegible]
சுற்றநண்ப ரோடு சுகித்து.

முற்றிற்று.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம்.

ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு.
மிகப்பிராசீன வைத்தியநூல்.

1500 வருஷங்களுக்கு முன்னுல் ஆசார்ய வாக்பட ரால இயற்றப்பெற்றதும், சாஸ்திரமோதிய அனைவ ராலும் பிரமாண நூலாகக் கொண்டாடப்படுவதுமான ஸம்ஸ்கிருத ஆயுர்வேதக் கிருந்தத்தின் சரியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு. "வைத்திய கலாநிதி" பத்திராதிபரான ஆயுர்வேத பூஷணம் பண்டித எம். துரைசாமி ஐயங்கார் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப் பட்டது.

விலை ரு. 5. தபாற்கூலி வேறு.

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி,
புஸ்தகவியாபாரிகள், வேலூர். (தென்னிந்தியா.)
V. N. Sama Rao & Co., Vellore.

Agriculture and Co-operation.

வியுவசாயமும், கூட்டுறவும்.

மேன்னை அடைப்பான்.

சென்ற மாதத்துச் சஞ்சிகையில் இந்தவியாதி உண்டாவதற்கான காரணங்களையும், அதன் அறிகுறிகளையும் குறிப்பிட்டோம். இப்போது இதற்கான சிகித்ஸைகளைப் பற்றிக் கவனிப்போம்.

கால்நடைகளுக்கு இந்த நோய் உண்டானவுடன், அவை உடனே இறந்துபோகின்றன. சில ஒன்றிரண்டு நாட்கள் ஜீவித்திருந்து பிறகு மரணமடையும். ஆகவே, இந்நோய் கண்ட கால்நடைகள் உடனே இறந்துபோவதனால், அவற்றிற்குக் காலதாமதமில்லாமல் உடனே வேண்டிய சிகித்ஸைகளைச் செய்யவேண்டும். இந்த வியாதிக்குச் சிகித்ஸை செய்வது பிரயோசனமில்லாவிடினும், நம்மால் செய்யக்கூடியவற்றை நாம் செய்யாமல் இருத்தல் கூடாது. அவற்றிற்கு ஒருபடி தண்ணீரில் அரைக்கால் ஆழாக்கு பினைலைக்கலக்கி உள்ளுக்குக் கொடுத்தால் தொண்டையிலும் மற்ற இடங்களிலும் உண்டாயிருக்கும் வீக்கங்கள் சற்றுத் தணியும். வியாதி கண்ட கால்நடைகளின் வாயை அடிக்கடி படிகாரம் கலந்த தண்ணீரைக்கொண்டு கழுவவேண்டும்.

இந்நோய்ப்பட்ட கால்நடைகள் அதிக துர்ப்பலமடையாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த வியாதிக்கு அம்மைகுத்துவதும் சிலாக்கியமென்று கால்நடை வைத்தியர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆகையால், இந்த வியாதி பரவியிருக்குமிடங்களில் கிருஷிகர்கள் தத்தம் மாடுகளுக்கு கால்நடை வைத்தியர்களைக்கொண்டு அம்மை குத்த ஏற்பாடு செய்வது அவசியமாகும்.

ஆட்டுக்கிடை மறித்தல்.

நிலங்களில் ஆட்டுக்கிடை மறிப்பதன் உபயோகத்தைப்பற்றிக் கிருஷிகர்களுள் பலரும் அறிந்திருப்பார்கள். சிலர் தங்கள் நன்செய் நிலங்களிலும், தோட்டக்கால்களிலும் ஆட்டுக்கிடை மறிப்பதற்குச் சொந்தத்திலேயே கொஞ்சம் ஆடுகளை வைத்திருப்பார்கள். சிலர் ஆட்டிடையர்களிடம் கூலிக்குப் பேசி ஆட்டு மந்தையைத் தம் நிலங்களில் கிடை கட்டுவதுமுண்டு. இவ்விதம் செய்வதனால் உண்டாகும் நன்மைகளைக் கீழே குறிப்பிடுவோம்.

ஆட்டு எருவானது எந்தப் பயிருக்கு இடப்படுகிறதோ, அந்தப் பயிருக்கே அது உணவாகின்றது. ஆனால், மாட்டெரு முதலியன நன்றாக மட்கிப்பயிருக்கு உணவாக உபயோகமாவதற்குக் கொஞ்சநாள் செல்லும். இதுபற்றியே, "ஆட்டெரு அப்போகம், மாட்டெரு மறுபோகம்" என்ற சாதாரணப் பழமொழியும் வழங்குகின்றது. ஆதலால், கிருஷிகர்கள் எப்பயிருக்கு எருவிட உத்தேசமோ அப்பயிருக்கே உதவ ஆட்டெருவையே உபயோகிக்க வேண்டும்.

ஆட்டெருவானது கொஞ்சம் நாள் சென்றாலும், அளவில் குறையாது. ஏனெனில், அதில் ஈரமும் ஆவியாய்ப் போகக்கூடிய சத்தும் மிகக் குறைவு.

நிலத்திற்கு ஆட்டுக்கிடை கட்டுவதனால், ஆட்டெருத்துடன் அவற்றின் மூத்திரமும் நிலத்தில் சேருகின்றது.

ஆட்டுக்கிடை கட்டப்படும் நிலம் முழுவதிலும் எருவானது நன்கு பரவி ஆடுகளால் மிதிக்கப்படுகின்றது. எருவைக் கையினால் வாரி இறைத்தால், மேற்கூறிய விதம் பரவ இயலாது.

ஆடுகள் கிடையாகக் கிடந்து எழுந்திருக்கும்போது தம் சரீரத்தை உலுக்கிக்கொள்ளுகின்றன. அப்போது அவற்றின் உரோமம் நிலத்தில் உதிர்கின்றன. அப்படி உதிர்ந்த உரோமங்கள் பயிருக்கு உரமாகின்றன.

கிடை மறிக்கப்பட்ட நிலமானது ஆடுகளால் நன்கு மிதிக்கப்பட்டுப் பூமியின்மேற்பாகம் தூளாகின்றது.

ஆடுகள் நிலத்தில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவற்றின் தேக உஷ்ணம் மண்ணில் சேர்ந்து நிலத்துக்குச் சில நன்மைகளை உண்டுபண்ணுகின்றது.

கட்டாந்தரைகளில் ஆட்டுக்கிடை கட்டுவதில் பிரயோஜனமுமில்லை. அந்நிலங்களுக்கு ஆட்டுக்கிடை கட்டுமுன் அவை ஒரு முறையாவது உழப்படவேண்டும். அப்போதுதான் அந்நிலங்களுக்கு ஆட்டுக்கிடை கட்டுவதனால் உண்டாகும் பலன்கள் ஏற்படும்.

ஆட்டுக்கிடை கட்டப்படும் நிலமானது அதிக ஈரமாயிருக்கக்கூடாது. அப்படியிருக்குமாயின், அது ஆடுகளால் மிதிக்கப்பட்டு மிகவும் கெட்டியாய்ப் போய்விடும்.

தென்னைமரத்திற்குச் சப்பாத்தியை எருவாக உபயோகித்தல்.

தென்னைமரத்திற்குச் சப்பாத்தியை எருவிடும் விஷயமாய் "விச்வகர்ம குலோபகாரி" எழுதியிருப்பதாவது:—

தென்னைமரத்தைச் சுற்றியுள்ள மேல்வேர்களை எடுத்துவிட்டு மரத்தைச்சுற்றி அடியில் இரண்டடி ஆழமுள்ள பள்ளம் வெட்டவேண்டும். இப்பள்ளத்தில் சப்பாத்தியைப் போட்டு மேலே மண்ணைக்கொண்டு மூடிவிடவேண்டும். பிறகு இதற்கு நீர் பாய்ச்சி வந்தால், மரங்கள் மிக்க செழிப்புடன் வளர்ந்து நல்ல பலனைத்தரும். ஆகவே, தென்னந்தோப்புள்ளவர்கள் இம்முறையைக் கையாளுவது அவசியமாகும்.

Education and Science.

கல்வியும், சாஸ்திரமும்.

பர்மா ஸர்வ கலாசாலை.

இந்திய மாகாணங்களுள் ஒன்றான பர்மாவுக்கு ஓர் ஸர்வ கலாசாலையை ஸ்தாபிக்க ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றனவென்றவிஷயம் வெளிப்படை. அது ஸம்பந்தமாய் ஒரு மசோதா கூடிய சீக்கிரத்தில் இராஜப்பிரதிநிதி சட்டசபையில் கொண்டுவரப்படும். இரங்கோன் காலேஜும், பாப்டிஸ்டா காலேஜுமே முதன்முதல் ஸர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்தவையாயிருக்கும். அந்த மாகாணத்து லெப்டினண்டு கவர்னர், ஸர்வ கலாசாலை ஏற்படும்போது வேண்டியிருக்கும் சிப்பந்திகளைப்பற்றிய கணக்கைத் தயார் செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி விஷயங்களை விசாரிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர். இக்கமிட்டியார், பாடங்களின் கிரமம், பரீக்ஷை தாரணை, யோக்கியதா பத்திரங்கள், வேறு விதமான வித்தியா பட்டங்கள், சிப்பந்திகளின் சங்கியை, ஸம்மானம் முதலியனவற்றைப்பற்றி விசாரித்துத் தீர்மானிப்பார்கள்.

உபாத்தியாயர்களுக்குப் போதனைகள்.

(1) வகுப்பில் நீர் உம்முடைய இடத்திலேயே இரும். பிள்ளைகள் தத்தம் இடத்தில் இருக்கட்டும். போர்டு பலகையின் வலது பக்கமே உபாத்தியாயருக்குத் தகுந்த இடம்.

(2) வகுப்பில் போதிக்கும்போது, போதனையைத் தவிர வேறொன்றையும் எந்தக் காரணத்தினாலும் கவனியாதிரும்.

(3) வகுப்பு முழுவதையும் கவனித்துப் போதியும்.

(4) நீர் முன் யோசனையுடன் கட்டளையிடும். கட்டளைக்குப் பிள்ளைகள் கீழ்ப்படியாததற்குமுன் வேறு வேலையைத் தொடங்காதிரும்.

(5) உமக்குச் சரியெனத் தோன்றியவாறு வகுப்பின் அபிவிருத்திக்கு எந்தக் காரியமும் செய்க. சிறுவர்களுடைய பல யோசனைகளையும் கேளுங்க.

(6) உமக்குக் கோபம் வரவொட்டாமல் காத்துக்கொள்ளுக. பிள்ளைகளைத் தண்டிக்க நேரிட்டால், அவர்களுக்கு நலம் உண்டாகும் பொருட்டேயல்லாமல், உம்முடைய கோபம் ஆறும் பொருட்டாகத் தண்டியற்க.

(7) சிறுவர்களிடம் அடிக்கடி குற்றங் கண்டுபிடியாதிரும்.

(8) சிறுவர்களை அடிக்கடி தண்டியாதிரும்.

(9) ஒரேசமயத்தில் அநேகரைத் தண்டிக்கவேண்டாம்.—ஜநமிமானி.

கல்வி இலாகாவும், புதிய நியமனங்களும்.

பம்பாய் மாகாணத்தில் எல்பின்ஸ்டன் கலாசாலையில் மிஸ் மார்ஜரி மாய்னெட் என்ற ஸ்ரீமதி [illegible] சரித்திரப் பாடத்துக்கு உபந்நியாசகையாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். நமது தேசத்தில் இதுவரை இத்தகைய நியமனம் செய்யப்படவில்லை. கல்வியில் தேர்ந்த ஸ்ரீமதிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட பதவிகள் கொடுக்கப்படாமலிருப்பது நியாயத்துக்கு விரோதமேயாகும்.

இதுதவிர, நமது மாகாணத்தில் இந்தியஸிவில் ஸர்விஸைச்சேர்ந்த ஒருவருக்குக் காலேஜில் உபந்நியாசக உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டதும் புதிய நியமனமே.

மேற்கூறிய இரண்டு விஷயங்களும் கல்வியின் முற்போக்கில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகும்.

சங்கீதப்பயிற்சி.

மனமானது எவ்வளவு வியாகூலமடைந்திருப்பினும், கொஞ்சநேரம் ஸங்கீதம் கேட்டால், அது ஒருவாறு ஆறுதலடையக்கூடுமென்ற விஷயம் நாம் அனுபவத்திற் காண்பதே. ஆகவே, மனோவியாதியை ஒருவாறு போக்குங்குணம் ஸங்கீதத்துக்கு உண்டென்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

முற்காலத்தில் நமது தேசத்தில் ஸங்கீதமானது நன்கு முற்போக்கடைந்திருந்தது. ஆனால், அதன் வளர்ச்சியானது வரவரக் குன்றிப்போய்விட்டது. இப்போது அதன் உயர்வுக்காகப் பலர் உழைக்க முன்வந்துள்ளார்கள். கிருஷ்ணா ஜில்லா நாஸாப்பூர், பீமாவரம் வாசிகள் கலாசாலைகளிலும், நடுத்தரப் பாடசாலைகளிலும், கல்விபயிலும் மாணவர்களுக்கும் பாலிகைகளுக்கும் ஸங்கீதம் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இராஜப்பிரதிநிதிக்கு ஒரு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்கு ஸங்கீதப்பயிற்சி கொடுப்பதனால், பலர் அதையே தொழிலாகக் கொள்ளக்கூடும். ஆதலால், இராஜப்பிரதிநிதி அவர்கள் இவ்வேண்டுகோளுக் கிணங்கி வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்களென நம்பப்படுகின்றது.

Industry and Commerce.

கைத்தொழிலும், வியாபாரமும்.

சில முக்கிய தொழில் குறிப்புக்கள்.

தொழில் அபிவிருத்தி விஷயமாய் நாம் கவனிக்க வேண்டியவை இரண்டு உண்டு. அவற்றுள் முதலாவது மூலதனம். இரண்டாவது கூலி. இவை இரண்டும் ஒன்றோடொன்று சமரஸமாய்க் கலந்துவந்தாலன்றி, தொழில் முற்போக்கடைய ஹேதுவிராது. எப்போதும் முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் மனஸ்தாபம் நேரிடுவது கூடாது. அப்படி நேருமாயின், அதனால் பற்பல தீங்குகள் விளையுமென்பது திண்ணம்.

மூலதனமும் கூலியும் ஒன்றையொன்று சார்ந்து நிற்கின்றன. முதலாளிகளுக்கு அதிக லாபம் வரும்போது அவர்கள் வேலையாட்களைக் கவனிப்பதில்லை. நஷ்டத்துக்குப் பாத்தியப்படாத தொழிலாளிகளுக்கு லாபம் கொடுப்பது எங்ஙனமென்று முதலாளிகள் கூறுகின்றார்கள். இதை ஒருவிதத்தில் ஒப்புக்கொண்டாலும், முதலாளிகளுக்கு மிகுந்த லாபம் கிடைப்பது தொழிலாளிகளாலேயேயென்பதை அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

முதலாளிகள் தம்மிடம் வேலைசெய்யும் தொழிலாளிகளை மிருகங்கள்போல எண்ணி, அவர்களைக் குரூரமாய் நடத்தக்கூடாது. அவர்களுள் பெரும்பாலோர் ஏழைகளானபடியால், அவர்களுக்குப் போதியவளவு சௌகரியங்களைச் செய்துகொடுத்து, அவர்களை அன்புடன் நடத்திவரவேண்டும்.

லாப நஷ்ட கணக்குப் பார்க்கும்போது லாபத்தில் இவ்வளவு பாகம் தொழிலாளிகளுக்கென்று ஏற்படுத்தி அத்தொகையை அவர்களுள் பகிர்ந்து கொடுத்துவிடவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதனால், தொழிலாளிகளுக்கு வேலையின்மேல் சிரத்தையும் ஊக்கமும் உண்டாகித் தத்தம் கடமைகளைச் சரிவரச்செய்து வருவார்கள்.

முதலாளிகள் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம்.

தொழிலாளிகளை அன்பும் ஆதரவுங் கொண்டு நடத்திவந்தால், அவர்கள் தத்தம் கடமைகளை நன்கு உணர்ந்து மிகவும் திருப்திகரமாக வேலை செய்வார்களென்று மேலே கூறினோம். கள்ளிக்கோட்டை ஸோப் தொழிற்சாலையைப்பற்றி அதன் பிரதம அதிகாரி கூறியுள்ளதைக் கவனித்தால், மேலே சொன்ன விஷயம் விளங்கும்.

"ஆரம்பத்தில் தொழிலாளிகளுக்கு, பிரதினமும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வந்துவிட்டால் நல்ல பலன் உண்டாகுமென்றும், ஜோலி பெருமல் வீட்டில் நின்றுவிடக்கூடாதென்றும் உணர்த்துவது வெகு கஷ்டமாயிருந்தது. ஆனால், இப்போது தொழிலாளிகள் தத்தம் கடமைகளை உணர்ந்துவிட்டதனால், தொழிலின் அபிவிருத்தியானது திருப்திகரமாக ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்குக் காரணம் அவர்கள் அன்புடன் நடத்தப்பட்டனர்; அற்பப்பிழை செய்யப்படினும், அவை மன்னிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு இவர்கள் நடத்தப்படுவதனால், கூடிய சீக்கிரத்தில் மேனாட்டுத் தொழிலாளர்களைப்போல தத்தம் கடமைகளை உணர்ந்து சிறந்தவர்களாவார்களென்பதில் ஐயமில்லை.

வியாபாரத்தில் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள்.

ஒவ்வொரு வியாபாரியும் தமது வியாபாரத்தில் முற்போக்கடைய வேண்டுமானால், கீழ்க்கண்டவற்றைக் கவனிக்கவேண்டும்.

(1) சொன்னசொல் தவறக்கூடாது.

(2) வியாபாரத்தை அஜாக்கிரதையாகவும், அவசரமாகவும் செய்யக்கூடாது.

(3) தான் செய்யக்கூடியதைப் பிறர் செய்யவிடக்கூடாது.

(4) செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாமலிருக்கக்கூடாது.

(5) வியாபார மருமத்தை வெளியிடக்கூடாது.

(6) கடனைவிட ரொக்க வியாபாரமே மேலென்று கருதவேண்டும். அப்படி தாக்ஷிண்யத்திற்காகக் கடன் கொடுக்க நேரிட்டால், சாதாரண விலையைவிடச் சிறிது ஏற்றியே கொடுத்துச் சீக்கிரத்தில் வசூலிக்கவேண்டும்.

(7) எழுதிவைக்கவேண்டிய விஷயங்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருந்தால் போதுமென்று இருக்கக்கூடாது.

(8) வெளியில் அனுப்பப்படும் முக்கியக் கடிதங்களுக்கு நக்கல் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தனக்கு வந்த கடிதங்களையும் பத்திரமாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(9) எல்லா விஷயங்களிலும் மிகுந்த ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

(10) வருமானத்திற்குத் தக்கபடி செலவுசெய்துகொண்டும், கூடியவரையில் நியாயஸ்தலங்களுக்கு வழக்குக்கொண்டுபோகாமல் பார்த்துக்கொண்டும் தனது வியாபாரத்தில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருக்கவேண்டும்.—தேசபக்தன்.

Sanitation and Medicine.

சுகாதாரமும், வைத்தியமும்.

வாந்திபேதிகாலங்களில் அனுஸரிக்கவேண்டிய விதிகள்.

வாந்திபேதி பரவியிருக்குங் காலங்களில் நாம் மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் இருக்கவேண்டும். நாம் உடுக்கும் வஸ்திரங்கள் எப்போதும் சுத்தமாயிருக்கின்றனவாவென்று கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். தேகம் சற்று பலவீனமாயிருந்தால், வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். நன்றாய் ஜீர்ணமாகக்கூடியதாயும், புஷ்டி தரக்கூடியதாயுமுள்ள ஆகாரங்களையே புசிக்கவேண்டும்.

எப்போதும் புதிதாய்ச் சமைக்கப்பட்ட சோற்றையே உண்ணவேண்டும். சமையலானபிறகு அவற்றின்மேல் ஈக்கள் வந்து உட்காராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில், ஈக்கள் விஷக்கிருமிகளைப் பரவச்செய்யக் கூடியனவாயிருப்பதனால், இவ்விஷயமாய் நாம் ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

வாந்திபேதி காலங்களில் எம்மருந்தை நாம் உண்பதாயிருந்தாலும், வைத்தியர் அனுமதியின்றி உண்ணுதல் கூடாது.

மதுபானம் வாந்திபேதியை அதிகப்படுத்துமாதலால், அதை அக்காலங்களில் நிறுத்திவைப்பது நலம்.

நாமும் வாந்திபேதியால் தாக்கப்படுவோமோ என்ற பயம் ஒருவருக்கும் இருக்கக்கூடாது. அப்படி மனது வியாகூலப்படுமானால், அதுவே தேஹபலஹீனத்திற்குக் காரணமாயிருந்து வியாதியை உண்டாக்கும்.

வாந்திபேதியின் விஷமானது வாந்தியிலும் பேதியிலும் இருக்குமாதலால், பிணியாளி இவற்றைக் கழித்தவுடனே, அவை அப்புறப்படுத்தப்படவேண்டும்.

இந்நோய்கண்ட பிணியாளியால் உபயோகிக்கப்பட்ட படுக்கை, பாத்திரங்கள் முதலியனவற்றை பினைல் முதலான மருந்துகள் கலக்கப்பட்ட தண்ணீரைக்கொண்டு சுத்தம் செய்யப்படவேண்டும். இந்த வியாதிகண்ட வீட்டை பினைல் கலந்த தண்ணீரைத் தெளித்து, சுண்ணாம்பு அடித்துச் சுத்தம் செய்யவேண்டும்.

பிணியாளிக்குச் சிச்ருஷை செய்பவர்கள் தாம் சாப்படும்போதும், தாகசாந்தி செய்துகொள்ளும் போதும் முதலில் கைகால்களைச் சுத்திசெய்து கொள்ளவேண்டும். பிணியாளி இருக்கும் அறையில் சாப்படுவது கூடாது.

சுண்டக்காய்.

இது விசேஷமாய் நமதுதேசத்தில் பயிராகின்றது. நமது வீடுகளில் இது சமையலுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது; வாய்க்குச் சிறுங்கசப்பாயிருக்கும். பித்த அரோசகம், மலக்கிருமி முதலியன இதன் வற்றலை உண்பதனால் ஒழியும்; நன்றாய்ப் பசி எடுக்கும். இன்னும், சீதபேதி, ரக்தபேதி, மார்சளி முதலியன வற்றிற்கும் இதை உபயோகிக்கலாம்.

General Notes.

பொதுக் குறிப்புக்கள்.

அடுப்புக்கரியின் உபயோகம்.

கரித்தூளானது கண்ணாடி முதலான பாத்திரங்களில் உள்ள கெட்ட நாற்றத்தைப் போக்க உபயோகப்படுகின்றது. கெட்ட நாற்றமுள்ள பாத்திரங்களை முதலில் மணல் முதலியனவற்றால் நன்றாய்த் தேய்த்து அழுக்கைப் போக்கிவிட்டு, மறுபடியும் கரித்தூளால் அவற்றைத் தேயத்துக் கழுவிவிட்டால், கெட்டநாற்றம் ஒழிந்துவிடும். பல்லின் ஈறுகள் கோளாறடைந்து, வாய்நாற்றம் ஏற்பட்டால், அப்போது கரித்தூளைக்கொண்டு பல் துலக்கலாம். இதனால், வாய்நாற்றம் போவதோடு பற்களும் வெண்மையாகின்றன. இன்னும், அசுத்தமான ஜலத்தைச் சுத்தி செய்யவும் இது உபயோகப்படுகின்றது.

சில குறிப்புக்கள்.

திமிங்கலமானது மணியொன்றுக்குப் பத்து மைல் அல்லது பன்னிரண்டுமைல் வீதம் நீந்தக்கூடும்.

* * * *

உலகத்தில் பற்பல பாகங்களிலும் ஏறக்குறைய 176 விதமான வாழை பயிர்செய்யப்படுகின்றனவாம்.

* * * *

கால் ஜோடுகளுக்குப் போடும் பாலிஷானது உலர்ந்துபோனால், கொஞ்சம் துளிகள் கற்பூரத் தைலத்தைவிட்டு சரிப்படுத்திவிடலாம்.

* * * *

அந்துக்களை ஒழித்தல்.

அந்துக்களை ஒழிப்பதற்குப் பின்வருவனவற்றை அனுஸரிக்கவேண்டும்.

தானியங்களை நன்றாக ஈரம்போகக் காயவைத்துப் பிறகு சேர்கட்டவேண்டும். அல்லது, நன்றாகக் காய்ந்த தானியங்களைச் சேர்கட்டும்போது இடையிடையே கொஞ்சம் கஞ்சாங்கோரை இலைகளைப் போடவேண்டும். இம்முறைகளைக் கையாண்டால், அந்துக்களின் உபத்திரவம் ஒழியும் என்று "விச்வகர்ம குலோபகாரி" எழுதுகிறது.

மாஞ்செடிகளுக்கு எருவாதல்.

டிகாக்ஷன் இறக்கியபிறகு தூர எறியப்படும் தேயிலையையும், காப்பித்தூளையும் வீணாக்காமல் மாஞ்செடிகளுக்கு எருவாக உபயோகிக்கலாம்.

சுளுக்குக்களில் பனிக்கட்டி.

தேகத்தில் எங்கேயாவது சுளுக்கு உண்டாயிருந்தால், அவ்விடத்தில் வெந்நீர் ஒற்றடம் கொடுத்து அடுத்தாற்போல் பனிக்கட்டியை 15-நிமிஷங்களுக்குக் குறையாமல் நாளொன்றுக்கு இரண்டு மூன்று வேளை வீதம் வைத்து வருவதனால், சுளுக்கு எளிதில் நிவிருத்தியாகுமென்று ஓர் ஆங்கில வைத்தியர் கூறுகிறார்.—வைத்திய கலாநிதி.